

கூத்துரங்கம்
KOOTHHARANGAM

விலை 25/-
அளிக்கை 29

www.koothharangam.co.in

வன்டில்களில் சென்று நாடகங்கள் போட்ட
மறக்க முடியாத காலங்கள் அற்புதமானவை

'ஜீவன்'

சின்னமணி

K. Bharaneeetharan

EDITOR
'JEEVANATHY'
KALAI AHAM
ALVAI (N.P.)

பெண் அரசியல் ஏன்பது
நிறுகிய காலத்தில்
ஸேசி முழுக்கக்கூடியநிலை

கூத்துரங்கம்
Kooththarangam

ஷுரங்பம் - பாங்குவி - 2004

நெட - 2009, தினிக்கை 29

திறந்த**மனமொன்று
வேண்டும்**

பிரதம ஆசிரியர்
தே.தேவாந்தீ
கிளை ஆசிரியர்
அ.விஜயநாதன்
நீர்வாச அசிரியர்
தே.தேவாந்தீ
வாடவழைப்பி:
மீருஷ
கனீஸித் தட்டச்சு:
த.கந்தை

வெளியீடு:
செயல்திறன் அங்க் இயக்கம்.
Active Theatre Movement

திட்டார்புகலங்கு:
“அனுங்கம்”, ஆசிரியர் விதி,
நிருவந்துவீல், மாஷ்பாராம்,
கிளைக்கை.

தொ.போ.: 0602316222, 0777286220

e-mail: koothharangam@gmail.com,
atmtheva@yahoo.co.uk,
premtheva@gmail.com

Web: www.koothharangam.co.nr

(கூத்துரங்கத்தில் வெளியாகும் கட்டுரைகளின் கருத்துக்கள் அதனை எழுதிவர்களுடைய சொந்தக் கருத்துக்கள். இதழைப்பொல அல்ல, மறுபட்ட கருத்துமையின் அல்லது தரராள மாகப் பந்து செய்துகொள்ளலாம்.)

கிறது. புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் 13 ம் ஆண்டு முதல் 13ம் ஆண்ட வரை நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு பாடத் திட்டமாக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது மாணவர்கள் ஆர்வத்தோடு ஈடுபடுவதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகிறது. எங்கள் பாடசாலையில் 13 ம் ஆண்டில் இருந்து இந்த நாடகமும் அரங்கியலும் பாடம் கற்பிக்கப் பட்டுவருகிறது.

நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்தை எங்கள் பாடசாலையில் உள்ள உயர்தரவுக்குப் பாணவர்கள் அதிகளாவில் கற்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்தில் நல்ல பெறுபேற்றைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது. 100% மாணவர்கள் A/I பரீட்சையில் சிறந்த பெறுபேறு பெறுகிறார்கள். இந்த மாணவர்களுக்கு பல்

கல்விச் செயற்பாட்டுக்கு உதவும் சிறுவர் நாடகங்கள்

வேஞ்கா சண்முகரட்னம்

அதிபர்,
மாணிப்பாய் மெமோறியல் ஆங்கிலப்
பாடசாலை.

எங்களுடைய கல்வித் திட்டத்தில் மணவர்களின் உளவியல் நிலையை ஆற்றுப் படுத்துவதற்குரிய முக்கிய காரணியாக நாடகம் இருக்கிறது. ஒரு மாணவன் தன் உள்ளிலையை நாடகப் பாத்திரத் தினாடாக வெளிக்கொண்டு வருவதற்குரியதாக இந்த நாடகம் உதவுகிறது. அதேபோல கல்வியற் கல்லூரிகளில் நாடகமும் அரங்கியலும் ஒருத்தறையாகப் பயிற்றப்படுகிறது. இதனால் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்தை கற்பதால் தொழில் வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. இந்த நாடகச் செயற்பாட்டால் மாணவர்களின் ஆற்றல், திறமைகள் என்பன வெளிக் கொணரப்படுகிறது.

இந்த நாடகக் கலை இரு பாலாரும் இணைந்து செயற்படுகின்ற ஒரு துறையாக இருக்கிறது. பாடசாலையில் கற்கின்ற ஆண் பிள்ளைக்கும், பெண் பிள்ளைகளும் இணைந்து பால் வேறுபாடின்றி நாடகத்தை மேடையேற்றுகின்றார்கள். இல்லங்களுக்கிடையிலான போட்டிகளில் சூட நாங்கள் நாடகப் போட்டி நடத்துகிறோம். திறந்த போட்டியாக நடைபெறும் போது சிறிய மாணவர்முதல் பெரிய மாணவர் வரை அணவரும் இணைந்து நடிக்கிறார்கள். அப்போது கூட்டு முயற்சி வளர்க்கப்படுகிறது.

நாடகத்தில் நடித்து ஒரு மாணவன் சிறந்த நடிகளாகப் பெயர் வரும்போது அவனுடைய ஆர்வம் திறமை இத்துறையினுடைய மற்றைய பாடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கக் கூடியதாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம். எங்களது பாடசாலையில் நாடகம் வளர்ச்சி அடைவதற்கு காரணம் சிறந்த ஆசிரியர்களும் என்னதனாலாகும். ஏனெனில் மாணவர்களை இனங்களுடு வழிப்படுத்துகின்றதன்மை எனது ஆசிரியர்களிடம் காணப்படுகிறது.

5

2என்டே....!

6

நிறுஷ்ணலை
நாடக
விமர்சனம்

10

பண் நாடக இயங்குள்
அ.மங்கலமுனான
நேர்காலம்

பல்கலைக்கழகம்
செய்வது என்ன?

20

13

பாலுக்குப்
பாலகன்
எழுத்துரை

ஏ.ரி.பொ. விருதுபெறும் 'ஜெமன்' சின்னமணி

வண்டில்களில் சென்று நடக்குகள் பேர்ட் ஸ்ரீக்க இடியாத காலங்கள் அற்புதமானால்

ஆனந்த்

“பல்கலைக்கழகத்தினர் வாடை நாடகப் பக்கம் வீசின தால் நாடகம் கெட்டுப்போச்சு, இப்ப இசை நாடகங் களையும் காத்தவராயன் சிந்து நடைக் கூத் தையும் தான் தோன்றித்தனமாகச் செய் யினாம். தாளம், சுருதி சுத்தம் கிடை யாது. நாங்கள் சொல்லுற்றையும் கேக்க மாட்டனம். தாங்கள் பெரியவை யென்ற நிலைப்பில் நினைச்சதெல் லாம் செய்யினம்”

உலகறிந்த வில்லிசைக் கலைஞரும் நாடக நடிகருமான நா.கணபதியின்ஸை என்ற இயற்பெயர் கொண்ட சின்னமணி யின் விசனம் கலந்த விமர்சனம் இது. “தற் போது நாடகங்களெல்லாம் அழிந்து போகுது. முன்னமென்றால் எப்பிடியிருந்தது?” பெரு மூச்சொன்றை ஏற்றிதபடி தன் பழைய நினைவுகளில் மூழ்கிப் போனவர், தன் அனுபவங்களை கூத்தரங்கத்தோடு பகிர்ந்து கொண்டார்.

பொற்காலம்

1930 தொடக்கம் 1980 வரையான கால கட்டத்தில்தான் நாடகங்கள் மிக எழுச்சியோடு இருந்தது என் பது இவரது அசைக்க முடியாத கருத்து.

இந்தியாவில் இருந்து இசை நாடகக் கலைஞர்கள், நடிகர்கள் ஈழத்திற்கு வந்து நாடகங்களை மேடை யேற்றிய காலம் முப்பது கள். அதன் பின் ஈழ - இந்தியக் கலைஞர் களும் இனைந்து இசை நாடகங்களை மேடை யேற்றினர். பின்னர் ஈழத்து நடிகர்கள்

மட்டுமே நடிக்க ஆரம்பித்தனர். இந்தப் பொற்காலம் சின்ன மணியின் நினைவுகளை ஆக்கிரமித்து பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றது. அந்த நினைவுகள் அவரது முகத்தில் பிரகாசத்தை வரவழைக்கின்றன.

“சுயம்பாடும்” கலைஞர்கள் அதாவது மேடையில், அந்தக் கணத்தில் தாமாகவே பாட்டை இயற்றி இசைகூட்டிப் பாடக் சூடிய ஆற்றலுள்ள நாடகக் கலைஞர்கள் பலர் அந்தக் காலத்தில் இருந்தனர் என்பதை அவரது உரையாடலில் இருந்து அறியமுடிகின்றது.

சின்னமணியான கணபதிப்பிள்ளை

யாழ்ப்பாணத்தின் வடமராட்சி பிரதேசத்தில் தச்சுச் தொழில் புரியும் கைவினைஞர்கள் நிறைந்து வாழும் மாதனை என்ற கிராமத்தில் பிறந்தவர் கணபதிப்பிள்ளை. பின்னாளில் சின்ன மணியானார். தற்போது அச்ச வேலியில் வசித்து வருகிறார்.

கடந்த 40 வருடங்களாக தொழில்சார் வில்லிசைக் கலைஞராக உலகமென்கும் வலம் வந்துள்ளார்.

ஜெமன் வேடத்தில் பிரட்டுவதே சின்னமணியின் சிறப்பு

காத்தவராயன் கூத்து, இசை நாடகம், சமூக நாடகம், புராண, வரலாற்று நாடகங்கள் எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட நாடகங்களிலும் நடித்த அனுபவமுள்ளவர்.

வில்லிசை இவரது பிரதானமான தொழிலாக உள்ளது. தொழிலில் முறையாகக் கடந்த நாற்பது ஆண்டு கருக்கு மேலாகக் கோயில்களிலும் விழாக்களிலும் வில்லிசை நடத்தி வருகிறார். தற்போது இவருக்கு எழுபத்தியேழு வயது முடிவடைகிறது. வில்லிசைக் குழுவை ஆரம்பித்த பின்னர் நாடகங்களில் அதிகளவில் ஈடுபடமுடியவில்லை அவரால் இருப்பினும் அவ்வப்போது இசை நாடகங்களில் 'ஜேமன்' வேடப்பட்டு அசத்துவார். ஊரில் நடக்கும் காத்தான் கூத்திலும் சமயம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் ஆவோர்.

ஜேமன்

'ஜேமன்' சின்னமணி என்பது இசை நாடக உலகில் இவருக்கு உள்ள செல்லப் பெயர். தனது கம்பீரத் தோற்றத்தாலும் அதிரவைக்கும் கனத்த குரலாலும் தாள மற்றும் சுருதி சுத்தமான பாடல்களாலும் ஹார்மோனியத்தோடு போட்டி போடும் ஸாவகத்தாலும் ஜேமன் பாத்திரத்தை மேடையில் வியாபிக்க

கச் செய்து பார்ப்போரை மிரட்டிலிடுவார். குறிப்பாக இசை நாடகத்தில் பாத்திரங்கள் பாடிவிட்டு செல்கிற நிலையிருந்த தழவில் சின்னமணி, பாடலுடன் நடிப்பையும் ஒருங்கே இணைத்தார். அவரது கண்களும் முகத் தசைகளும் அசாத்தியமாகப் பேசும். இதனால்தான் அவர் ஜேமன் பாத்திரமாக ரசிகர்கள் மத்தியில் பிரபல்யமானார்.

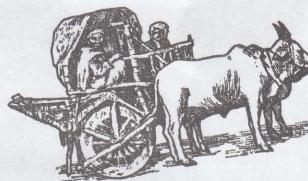
துணிவும் திறமையும் வேண்டும். சின்னமணிக்கு அவையெல்லாம் இருந்ததன் காரணத்தால் அவர் ஒரே நாடகத்தில் இரு பாத்திரங்களை ஏற்று சிறப்பாக நடித்துள்ளார். இவர் காலத்தில் சோமகந்தரம் மற்றும் சரவணமுத்து போன்றோர் ஹார்மோனியக் கலைஞர்களாக இருந்துள்ளார்கள். அவர்களின் திறமைக்குச் சவால்விடும் விதத்தில் சின்னமணியின் நடிப்பு இருக்குமாம்.

சுத்து வந்த பாதை

சம்பூரண ராமாயணம் நாடகம் இரவிரவாகப் போடப்பட்டது பற்றிய பக்கமையான நினைவுகளை மீட்டும் சின்னமணி, தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கைப்போயே நாடகத்தின் நேரம் சுருங்கிக் கொண்டு வந்து இன்று முற்றாக இல்லாத நிலையை அடைந்துவிட்டது என்று வேதனைப்படுகிறார்.

சின்னமணிக்கு காத்தவராயன் சிந்து நடைக்கூத்திலும் ஈடுபாடு அதிகம். மாதனைக் கிராமத்திற்கு இந்தக் கூத்து மலையாளத்தில் இருந்து வந்தது என்று கூறுகிறார்.

மட்டுவிலில் வசித்து வந்த நவசியாத்துக்கு மலையாளத்து இரத்தினம் என்பவர் கேரளாவில் ஆடிய காத்தான் கூத்தை பழக்கினார் என்றும்

மாதனையில்

அன்னாவியார்கள் செல்லத் துரை மற்றும் இராசதுரை போன்றோர் பழக்கிய நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். தனது அன்னன் ஸ்திரி பாட் நாகரத்தினத்தோடு சேர்ந்து சங்கரதாஸ் சவாமிகளின் ஒன்பது நாடகங்களில் நடித்துள்ள சின்னமணி, ஜேமன் பாத்திரம் மட்டுமன்றி நாரதர், வேடன் போன்ற பாத்திரங்களிலும் புகழ்பெற்ற நடிகர்.

ஒரு இசை நாடகத்தில் ஒரே நடிகர் இரண்டு வெவ்வேறு பாத்திரங்களை ஏற்படுண்டு. அதற்கு அசாத்திய

அவரிடம் இருந்து சின்னமணியின் தந்தையார் நாகலிங்கம் மாதனைக்கு காத்தான் கூத்தைக் கொண்டு வந் தார் என்றும் கூறுகின்றார். மாதனையில் இருந்தே யாழ்ப்பானத்தின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு கூத்து பரவி யது என்பது அவர் கூறும் வரலாறு.

ஓனில் காத்தான் ஆடப்படுவதால் சின்னமணியின் இரத்தத் தொடர் பாக சிந்துநடையும் அதன் பாடல் களும் இருக்கின்றன. அன்மையில் கண்டாவல் சிந்துநடைக் கூத்து ஆடி யிருக்கிறார். காத்தான் கூத்தில் காத்தான், கிருஷ்ணன், முத்துமாரி போன்ற பாத்திரங்களை ஏற்று அநாயாசியமாக நடிப்பது இவருக்குக் கைவந்த கலை.

நாடகப் பயணம்

தனது மாமனாரான நடனக் கலை ஞர்ந்தல்லையா மாஸ்டர்டுடன் சேர்ந்து நாடகங்களில் ஈடுபட ஆரம்பித்த சின்னமணி, யாழ் வண்ணை கலை வாணர் நாடக மன்றத்தின் நிறுவனர் களில் ஒருவரானார்.

கலைவாணர் நாடக மன்றத்தில் ஏ.ரி.அரசு நெறியாள்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட ஏரம்பழுர்த்தி மாஸ்ரரின் ‘தீப்பு சல்த்தான்’, ரி.சண்முகத்தின் ‘சரியா? தப்பா?’ மற்றும் ‘சாம்ராட் அசோகன்’, ‘வீரமைந்தன்’ போன்ற நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். ஏ.ரி. அரசு பற்றியும் அவரது நெறியாள்கை பற்றியும் கூறுகையில் “அது ஒரு சமுத்திரம்” என்று விதந்துரைக்கிறார். அந்தக் காலம் நாடகத்திற்கான பொற்காலம் என்று மீண்டும் குறிப்பிடுவதற்கு அவர் தவறவேயில்லை. “வண்டில்களில் சென்று நாடகம் செய்த அற்புதமான காலங்கள் மறக்க முடியாதவை.”

ஒரு நாடகத்தைத் தயாரித்து மேடையேற்றுவதற்கு 500 ரூபா வரை செலவு ஏற்பட்ட அந்த நாட்களில் நடிப்பதற்காக ரூபா 5 முதல் 10 வரை சம்பளம் வாங்கியிருக்கிறார் சின்னமணி.

‘968 வரை நாடகத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு சின்னமணி, பின்னர் வில்

விசைக் குழுவை அமைத்து வில்லி சைக் கலைஞராகத் தன் பணியைத் தொடர்கிறார். வண்ணைக் கலைவானர் நாடகமன்றத்தில் இருக்கும் போதுதான் வில்லிசை நிகழ்ச்சி களை நடத்த ஆரம்பிக்கிறார். நாடகக் கலைஞர் ஏ.ரி.அரசு, பற்குணம் போன்றோருடன் இணைந்து வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளைச் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்.

நாடகக் கலைஞர்களோடு இணைந்து வில்லிசைக்கும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதால், இவரது வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சி களில் நாடகப் பண்பு அதிகமாக இருந்தது. உரையாடல் களில் ஏற்ற இறக்கம், கதை சொல்லும் பாங்கு, பாடல்கள், நடிப்பு என்று நாடகத் தன்மையை சின்னமணியின் வில்லிசையில் இன்றும் காணமுடியும்.

இலங்கையில் மட்டுமல்லாது சிங்கப் பூர், மலேசியா, கண்டா, சிலிஸ் போன்ற பல நாடுகளில் அவர் வில்லிசை நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை நடத்தி யிருக்கிறார்.

ஏ.ரி.பா. விருது

வில்லிசைக் கலைஞராகவும் நாடகக் கலைஞராகவும் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டுள்ள சின்னமணி நாடகத்திற்கு ஆற்றிய பணிக் காக 2008 ஆம் ஆண்டுக்கான ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை விருது வழங்கப்பட்டது. விருது வழங்கும் நிகழ்வு கடந்த ஐங்கூட மாதம் நல்லூர் ஆதின் மன்பத்தில் நடத்தப்பட்டது. கலாநிதி செங்கை ஆழியான் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்த நிகழ்வில் பேராசிரியர் பொ.பாலசுந்தரம்பிள்ளை விருதினை வழங்கிக் கொரவித்தார்.

தன் பழைய நினைவுகளில் இருந்து மீண்டு இன்றைய நாடக உலகம் பற்றிப் பேசும்போது கொஞ் சம் தூடா கிறார் சின்னமணி. “பல்கலைக்கழக கத்தில் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராக இருந்த கலாநிதி பாலசுந்தரத் தின் சிற்யைப் பிள்ளைகள் பலர் சுருதி பிச கோடையும் தாளம் கெட்டும் மேடையில் நிக்கினம். அதைச் கட்டிக் காட்டினா கோவம் வருகுது.

நான் மேடையில் அவையோடை நடிக்கேக்க, என்ன சுருதி பிசக வாரீங்கள்? எண்டு கேட்டிருக்கிறன். இந்த மாதிரியான நடவடிக்கையளாலை தான் நாடகம் கெட்டுப் போக்கு என்று பொரிந்து தள்ளுகிறார், அந்த முத்தகலைஞர்.

கவ்விச் சிசயற்....

2 ↗ இதனைவிட ஆரம்ப பிரிவு மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் வருடா வருடம் செயல் தீறன் அரங்க இயக்கத் தின் மூலம் செயலமர்வுகளை நடத்தி வருகின்றோம். இதுவும் எமது பாடசாலையின் நாடக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது. மாணவர்களின் உள்நிலையை ஆரோக்கியமானதாக மாற்றுவதற்கு இந்தச் செயலம் வுகள் வழிவகுக்கின்றன.

நாடகத்தை மேடையேற்றும் போது நாடகத்தோடு இணைந்த பக்க வாத்தியங்கள், இசை, பாடகர், ஒப்பனை போன்ற துறைகள் வளர்க்கப்படுகின்றன.

மனித மனத்தை ஆற்றுப்படுத்தி, அவர்களை நற்பிரசைகளாக வழிப்படுத்தும் இந்த நாடகக் கலை எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் ஒரு துறையாக உள்வாங்கப்பட வேண்டும். அதற்கு கல்வித்தினைக் களம் முன் வரவேண்டும். கல்வித்தினைக் களத்துடன் பாடசாலைக் கலைஞர்களில் சமூகம் இணைந்து இந்த நடவடிக்கையில் ஈடுபட வேண்டும். அப்போதுதான் நாடகக்கலை வளர் முடியும். மனிதன் வளரமுடியும், சமூகம் வளரமுடியும்.

கைத்தரங்கத்திற்கான

ஆக்கங்களும்

ஆய்வுகளும்

வரவேற்கப்படுகின்றன.

வெளியாரும் கட்டுரைகள்,

ஆக்கங்கள், செவ்விகள்

பற்றிய கருத்தப்

பக்கவுகளும் பெரிதும்

விரும்பியடுகின்றன.

‘அஞ்சலம்’, ஆழயாதும்

வீதி, திருநெல்வேலி,

யாழ்ப்பாணம் என்ற

முகவரிக்கோ

koothharangam@gmail.com

என்ற மின்னஞ்சல்

முகவரிக்கோ அவற்றை

அனுப்பி வைக்கலாம்.

கிருஷ்ண லீலா நாடகத்தில் ஒரு காட்சி

பார்வையாளரை மகிழ்வித்து ‘கிருஷ்ண லீலா’ நாடகம்

வன்னையினந்து
தே.தேவானந்த்

சென்னையில் மார்கழி மாதம் ஆரம்பித்துவிட்டால் சபாக்கள் மிக உற்சாகமாக இயங்க ஆரம்பித்து விடுகின்றன. முப்பது நாட்கள் அல்லது நாற்பது நாட்கள் இசை விழாக்கள் தொடர்ச்சியாக நடக்கின்றன. அந்த இசை விழாக்களில் ஆங்காங்கே நாடகங்களும் போடப்படுகின்றன. அந்த வகையில் டிசெம்பர் மாதம் 13ம் திங்கதி தி.நகரில் அமைந்துள்ள கர்நாடக சங்கத்தில் ‘கிருஷ்ண லீலா’ என்ற தொரு நாடகத்தை மேடையேற்றி இருந்தார்கள். ஒரு மணி நாற்பது நிமிடம் நடைபெற்ற இந்த நாடகத்தை கர்நாடக சங்கீத ரசிகர்கள் பலர் ஆர்வத்துடன் பார்த்து ரசித்தனர்.

மாயன் தியேட்டர் குழுவினர் இந்த நாடகத்தைத் தயாரித்து மேடையேற்றியிருந்தனர். கலைமாமணி ராகு திதனை இயக்கியிருந்தார்.

தமிழ் நாட்டில் சபா நாடகங்கள் கொடிகட்டிப்பறந்த எழுபது காலகட்டத்தில் இந்தக் குழு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆரம்பத்தில் தொழில்மறையாக அதாவது முழுநேரமும் நாடகத்தில் ஈடுபட்டு அந்த வருமானத்தில் வாழ்வர்களாக இக்குழுவினர் இருந்தார்கள். கிட்டத்தட்ட 1993ம் ஆண்டு வரை அவ்வாறு இருந்திருக்கிறார்கள். அவ்வேளை டொனால்ட் தங்க வேலு, எம்.ச.ரோஜா போன்றோர் முழு நேரக் கலைஞர்களாக இருந்து சப்தகரங்கள், அவரேதான் என்கணவர், கிருஷ்ண லீலா, நல்லகாலம் பிறக்குது போன்ற நாடகங்களைத் தயாரித்து ஆயிரக்கணக்கான தடவைகள் தமிழ்நாடு எங்கும் மேடையேற்றியிருக்கிறார்கள். 1993ம் ஆண்டின் பின் இக்குழு ‘அமைச்

துர்’ குழுவாக மாற்றம் பெற்றது. அதாவது தமது முழுநேரத் தொழிலாக வேறொன்றையும் பகுதி நேரத் தொழிலாக நாடகத்தையும் கொண்டவர்களாக மாற்றமடைகின்றனர்.

தொழில்மறையாக இயங்கிய காலத்தில் (1977) மேடையேற்றிய ‘கிருஷ்ண லீலா’ நாடகத்தை 2008ம் ஆண்டு மீண்டும் மாயன் தியேட்டர் குழுவினர் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இதனை நெறிப்படுத்தியிருப்பவர் கலைமாமணி ராகு. இவர் இளைப்பாறிய வங்கி ஊழியர். நாற்பதிற்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதித் தயாரித்ததோடு நாலாயிரம் தடவைகள் அவற்றை மேடையேற்றியும் உள்ளார் என்ப பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்.

காட்சித் திரைகள், தளபாடங்கள், காட்சித் தட்டிகளுடன் வந்து நாடகத்தைப் போட்டுச் செல்லும் இவர்கள் தற்போதும் நடிகர்களுக்குச் சிறுதொகைப் பணத்தை ஊக்கத் தொகையாக வழங்குகிறார்கள். இந்தப் பணம் நாடகத்தை மேடையேற்றும் சபாக்களிடமிருந்து பெறப்படுகிறது.

‘கிருஷ்ண லீலா’ நாடகம் வார்த்தைகளையும் நகைச் சவையையும் அடித்தளமாகக் கொண்டு இயங்குகின்றது. நான்கு களங்களில் நாடகம் நடக்கிறது.

- கிருஷ்ணன் மற்றும் அவர் மனைவி ருக்மணி லீடு. இது முப்பரிமாண அமைப்பில் மேடையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- லீலா மற்றும் அவள் தந்தை லீடு. இது தளபாடங்களை ஓழுங்கு செய்வதனாடாக முன் மேடையில் ஓழுங்கமைக்கப்படுகிறது.
- நாடக ஒத்திகை பார்க்கப்படுகின்ற களம். முன் மேடையில் ஓழுங்குபடுத்தப்படுகின்றது.

■ நாடக மேடையேற்ற களம். இதுவும் முன்னேடையில் ஒழுங்குபடுத் தப்படுகிறது.

நான்கு களங்களிலும் யதார்த்தமான பாத்திரங்கள் யதார்த்தமாக உரையாடுகின்றன. ஆடைகளும் யதார்த்தப் பாணியிலே உள்ளன.

லீலா என்ற பெண் பாத்திரம் ‘மனப் பிறழ்வு’ நிலையடையதாகக் காட்டப்பட்டுகிறது. இவர் கிருஷ்ணன் மீது கொண்டுள்ள அளவு கடந்த காதலினால் கிருஷ்ணனை திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறாள். களனிலும் நினைவிலும் அதுவே இருக்கிறது. இவளது செயல் இயக்கத்தைவிட வார்த்தைகளில் தெரிகின்ற உலகம் யதார்த்தம் கடந்ததாகப் பார்ப்போருக்குத் தோன்றுகின்றது.

கதைக்கு வலுச்சேர்ப்பதாக கிருஷ்ணனின் மாமனார் காதல் திருமணம் செய்ய இருக்கும் தனது கிராமத்துப் பெண்ணைத் தேடுவதும், கிருஷ்ணனின் நண்பன் அவனுக்கு லீலாவைப் பெண் பார்ப்பதுமான காட்சிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன.

நாடகம் நடிப்பதற்கு கிருஷ்ணனின் மனைவி ருக்மணி எதிர்ப்புத் தெரி விப்பது, அதற்குப் பயந்து கிருஷ்ணன் அவனுக்குத் தெரியாமல் நாடக ஒத்திகைகளுக்கும் நடிப்பதற்கும் செல்வது, அதற்காக அவன் சொல் கின்ற பொய்கள், பொய்களை மறைப்பதற்காக சொல்லப்படும் பொய்கள் என்று அது நகைச்சவையாக வளர்ந்து செல்கிறது.

பார்வையாளர்களுக்குத் தெரிந்த உண்மையை கிருஷ்ணன் தன் மனைவிக்கும், மாமனாருக்கும் மறைப்பது நகைப்புக்குரியதாக இருக்கிறது. மனைவி எப்போதும் தன் கணவன் வேறு பெண்களுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பானோ என்று சந்தேகப்படுகின்றதான் “மலி வானதும் வழமையானதுமான மகிழ்களிட்டு” இந்த நாடகத்தின் அடி நாதமாக இருக்கிறது. இதனை வலுப்பெறச் செய்வதாக சந்தர்ப்ப தழுலால் கிருஷ்ணன் லீலாவிடம் மாட்டித் தவிப்பதும் மீள வழியின்றி இருப்பதும் நகைச் சுவை தருகின்றன.

நாடக ஒத்திகைக்காட்சியில் நாடகமொன்றைத் தயாரிக்கின்ற போது ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளைத் துலக்கமாக வெளிப்படுத்துகிறார்கள். குறிப்பாக, நடிகர்கள் நேரம்பிந்தி வருவது, வராமல் விடுவது, நாடக மேடையேற்றங்களின் போது வைக்கின்ற கட்டுப்பாடுகள், கேட்கின்ற வசதிகள் இவையெல்லாம் நகைச்சவையுடன் வெளிக் காட்டப்படுகின்றன. இத்தனை சிரமங்கள் பட்டு, நாடகம் போடப் போனால் நாடகம் போட முடியாமல் ‘கடையடைப்பு’ நடப்பதும் நடிகர்கள் தமது பாத்திர வேடப்புணவு களோடு கிடைத்த வாகனங்களில் தபிப்பது பொலிஸ் தூரத்துவதென்று நகைச்சவையாக நாடகம் நகர்த்தப்படுகிறது.

கிருஷ்ணன் தான் நடிக்கும் நாடகத்தில் கிருஷ்ண பரமாத்மாவாக நடிப்பதற்காக வேடம்புணக்கிறான். அந்த வேடத்துடன் வாகனங்களில் ஏறி வரும்போது பொலிஸ் தூரத்த லீலா வீட்டில் தஞ்சம் புகுந்துபடுகிற அவஸ்தையும் லீலாவின் வற்புற்றலால் திரு மனம்

செய்வதும் முரண் நகைப் பகுதிகள்.

ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட இசை மற்றும் பாடல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. காட்சிகள் மேடையை இரண்டு தளமாக கோடிட்டு திரைகளைப் போடுவதனாடாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன. ஓளியை இருட்டாக்குவதனாடாக காட்சிகளை மாற்றுகிறார்கள். இது திரைபோட்டு மாற்றுவதற்கு ஒப்பானதாக இருந்தது. இடைவேளை விடாது தொடர்ச்சியாக நாடகம் நடைபெற்றது.

இறுதியில் கிருஷ்ணன் தன் சங்கடங்களில் இருந்து விடுபடுவது, லீலா தன் மனப் பிறழ்வு நிலையில் இருந்து மீள்வது, கிருஷ்ணனின் நண்பன் லீலாவைத் திருமணம் செய்வது என்று நாடகம் சுபமாக முடிகிறது.

பார்வையாளர்கள் மகிழ்ச்சியாகப் பார்த்துச் செல்லக்கூடியதாக எளிமையான கதையை எடுத்து அதனை நாடகமாக்கி வழங்கியிருந்தார்கள். இங்கே கோட்டாடுகளையோ கொள்கைத் தத்துவங்களையோ இலட்சியங்களையோ வைத்துக்கொண்டு நாடகம் பார்க்க முற்படுவோமாயின் நாடகத்தை ரசிக்க முடியாது போய்விடும்.

பார்வையாளர்கள் ஒன்றே முக்கால் மணி நேரம் சிரித்தபடி பார்த்து ரசித்தார்கள் என்பது இதன் வெற்றியாகும். இந்த வகை நாடகங்களைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில் ஆய்வு செய்து இவற்றுக்கான புதிய கோட்பாடுகளை, அறிமுறைகளை (Theories) உருவாக்க வேண்டும்.

இவற்றை இன்று எந்த அளவுகோவில் இருந்து பார்ப்பதென்று புரியவில்லை. பல் வேறு அரங்கமோடிகளின் பண்புகளும் இதில் இருக்கின்றன.

நாடகத்தில் லீலா வீட்டில் ஒரு காட்சி (இடது), லீலாவிடம் மாட்டிக்கொண்டு முழிக்கும் கிருஷ்ணன் (வலது).

கண்டா நாட்டுக்குச் சென்றிருந்த போது அங்கு, வியட்னாம் பேர் மற்றும் அழிவு பற்றி 'உடல் எண்ணீக்கை' என்ற ஆற்றுக்கையை நிகழ்த்தும் முனைவர் அ.மங்கை

பெண் அரசியல் குறுகிய காலத்தில் பேசி முடிக்கூட்டுறவுத்தில்

தமிழ் அரங்கில் குறிப்பிடக்கூடிய பெண் அரங்கவியலாளர் அ.மங்கை. 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரங்கில் தொடர்ச்சியாக ஈருப்புவரும் செயலாளி. 'பெண் அரசியல்' பற்றிய புதிதல் உடையவர். மேடை நாடகங்கள், தெரு வெளி நாடகங்களோடு பரிட்சையுமிடையைவர். கலந்துரையால் அரங்க நடவடிக்கைகளிலும் களப்பயிற்சிகளிலும் அதிகம் ஆர்வம் காட்டுகிறார். கல்லூரி பேராசிரியரையாகப் பணியாற்றும் முனைவர் அ.மங்கை ஈழத்து அரங்கோடும் அரங்கவியலாளர்களோடும் நெருங்கிய தொடர்புடையவர். மட்டக்கள்பில் சூரியா பெண்கள் குழுவுடன் பணியாற்றி மிருக்கிறார். தீவுவரையில் பத்திர்க்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை நெறியிருத்தியுள்ளார்.

|| ஸ்திரா தே.தேவானந்த் ||

"பெண்கள் அரங்கில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவதென்பது மிகக் குறைவாகவுள்ள தமிழ்ச் சூழலில் நீங்கள் தொடர்ந்தும் செயற்படுவதற்கான உந்துதலை எது தருகிறது?"

"இந்தியாவின் சனத்தொகையுடன் ஒப்பிடும்போது பெண் நடிகர்கள் குறைந்தளவேனும் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர், நெறியாளர் மற்றும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்து இயங்குகின்ற பெண்கள் மிகக் குறைவு. ஒரு பத்துப் பதினெண்டு பேர்தான் இருக்கிறார்கள். தேசிய நாடகப் பள்ளியில் தற்போது பெண்ணொருவர் இயக்குனராக இருக்கிறார்.

"நான்கூட நாடகத்துறையில் சந்தோஷமாகத் தொடர்ந்து ஈடுபடுகின்றேன் என்று சொல்ல முடியாது. ஒவ்வொரு முறையும் நாடகம் தயாரிக்கின்ற போதும் இத்தோடு விட்டுவிடவேண்டும் என்ற சலிப்பு, ஒரு வகையான சோர்வு ஏற்படுகிறது.

"ஒரு கவிதையையோ சிறுக்கைதையையோ படைப்பதற்குத் தேவைப்படுகின்ற முயற்சியைவிட நாடகம் செய்வதற்கு மிக அதிக முயற்சி தேவைப்படுகிறது. கண்டிப்பாகப் பேசவேண்டும் என்ற விடயம் தான் என்னை நாடகம் செய்யத் தூண்டுகின்றது. நாடகத் துக்காகவே நான் கங்கணம் கட்டி நின்றதில்லை. நாடகம் செய்யாவிட்டால் என்னால் ஒரு கதையையோ, கவிதையையோ படித்துக் கொண்டிருக்க முடியும்.

"ஆனால், நாடகம் செய்யவேண்டும் என்ற உந்துதல் வந்து விட்டால் இரவு, பகலாக ஈடுபடுவேன். நாடகம் ஒரு சக்தியுள்ள (Power) ஊடகம். வேறொலிலும் அந்தப் பீரியம் கிடையாது. மக்களுடனான நேரடித் தொடர்பு, கூட்டு அனுபவம் இவையெல்லாம் வாழ்க்கைக்கு உதவுகிறது. நாடகமென்பது ஆற்றலுள்ள ஊடகம் என்பதால் பேசவேண்டும் போலிருந்த பிரச்சினைகளை அதனாடாகப் பேசியிருக்கிறேன். ஈழத் தமிழர் பிரச்சினை மேலெழுந்தபோது, எவருமே அது பற்றிப் பேசாதிருந்த போது நாங்கள் 'ஓளாவை' போட்டோம். எம்மை மன தளவில் பாதிக்கின்ற பிரச்சினை

களைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். இவைதான் நான் தொடர்ந்து நாடகத்தில் ஈடுபட உந்து சக்திகளாக இருக்கின்றன. “

“நீங்கள் பேசும் பெண் அரசியலுக்கு நாடகம் எவ்வாறு உதவுகிறது?”

“நன் பெண்கள் அமைப்பு மூலம் தான் பொதுவாழ்வுக்கு வந்தவர். இன்னொரு பக்கம் முற்போக்கு இலக்கிய வட்டம், சூரியபாக இடதுசாரி கட்சியின் (CPM) பெண்கள் அமைப்பு சார்ந்து பெண் இருப்புப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தோம். இதில் சாதி, மதம், வர்க்க வெறுபாடுகளை மறு தலிக்காது பெண் இருப்புப் பற்றிப் பேசினோம். பொது வாக எல்லா நடவடிக்கையிலும் ஓர் அரசியல் இருக்கிற தென்று நினைக்கிறேன். எனது நாடகங்களிலும் ‘பெண் னிய அரசியல்’ இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக மட்டுமே நாங்கள் நாடகம் போடவில்லை.

ஒரு விடயத்தை நாடகத்தின் மூலம் சொல்லுகின்ற போது எல்லோரும் புரிந்துகொள்கின்ற, ஏற்றுக்கொள்கின்ற நிலைமையுள்ளது. ஒத்துக்கொள்ளாத விடயங்களைக்கூட ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ‘ஓளவை’ பற்றி ஜூனியர் விகடன் எழுதும் போது “கள் குழித்தாள், காத வித்தாள்” என்று தலைப்பிட்டது. ‘ஓளவை’ மேடை நிகழ் வான்தால்தான் அந்தப் பதிவு ஏற்பட்டது. ஏற்கனவே எழுத்தில் இருந்தது காட்சியாகும்போது மிகவும் பாதிக்கிறது. மாற்று பிம்பத்தை ஏற்படுத்த முடிகிறது.

"பெண் அரசியல் பேசும்போது பிரச்சினைகள் வந்ததாக இல்லை. 'காலக் கனவு' நாடகத்தில் இதுவரை பேசாத பல விடயங்களை ஆய்வு செய்து சொல்லியிருந்தோம். பஸ்வேறு அரசியல் சார்ந்தவர்கள் பார்த்து கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். குறிப்பாக இடுதுசாரித் தோழர் கள் மேலும் பல தகவல்களைத் தர முன்வந்தார்கள்.

“விமர்சனங்கள் வரும். அது ஆரோக்கியமானதுதானே! நாம் வரலாற்று மறதிக்குள் போய் விடாமல் இருப்பதற்கு நாடகம் உதவியிருக்கிறது. ‘காலக் கணவு’ கடந்த நூறு ஆண் குளில் வாழ்ந்த பெண் கள் பற்றிய ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை. அதை ஒரு கட்டுரையாக எழுதியிருந்தால் இந்தளவிற்கு ஏற்றுக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள்.

“பெண் அரசியலை மேடையில் பேசுவதிலும் வாழ்க்கையில் அது ணைக் களை பிடிப்பதிலும் இருக்கக்கூடிய நடைமுறைச் சிக்கல் களை நீங்கள் எப்படிப் பார்க்கி நீர்கள், எதிர்கொள்கிறீர்கள்?”

“மார்க்கியம், தலித்தியம் போன்ற வற்றைப் பேசுவதும் பெண் அரசியல் பேசுவதும் வித்தியாசமானது. இலங்கையில் மட்டு நகர் ‘கண்ணகிகள்’ நாடகம் போடும் போது கணவனை எதிர்பார்த்திருக்கும் பெண் சித்தப்பிரமையிடித்திருப்பதாகக் காட்சிப் படுத்தின்னர் அவ்வாறே அவரின் வாழ்நாடகத்தில் ஒப்பாரிப் பாடல் கடமக்கு அவலம் நிறைந்த வாழ்த்

பெண்கள் நம்பினார்கள்.

“உண்மையில் அதன் பின்பு அவர்களின் வீடுகளில் பல சாவுகள் நடந்திருக்கின்றன. இதனைப் பார்த்து நான் அதனை ஒழுங்கு செய்த வாசகியிடம் சொல்லியிருக்கிறேன் “மனிசர்தான் முக்கியம் நாடகமில்லை” என்று. மனிதரை மீறி எனக்கு நாடகம் தெரியவில்லை. பெண் களின் மனவிருப்பின்றி கட்டாயமாக அவர்களை நாடகத் தில் ஈடுபடுத்த முடியாது. இந்தச் சிக்கல் எப்போதுமே இருக்கிறது.

“தமிழகத்தில் சாதிமறுப்பு, சுயமரியாதை இயக்க கல் யாணங்கள் வேரோடியளவிற்கு ஈழத்தில் இல்லாததால் இந்த ‘இரட்டை நிலை’ காணப்படுகிறது. பென்களுக்கு தயக்கம் இருப்பது தவறில்லை. அதை தவறாகப் பார்க்கவும் தேவையில்லை.

"மேடையில் பேசும் நாங்கள் வாழ்க்கையில் அவ்வாறு தில்லை. வலுக்கட்டாயமாகத் தள்ளுவது முடியாது. நான் கல்யாணம் செய்த போது தாலி கட்டவில்லை. ஆனால், அம்மா அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தானே ஒரு தாலியைக் கட்டவிட்டா. அம்மாவுக்காக அந்தத் தாலி யோட சிறிது காலம் வீட்டில் இருக்கவேண்டியிருந்தது.

“பெண் அரசியல் என்பது குறுகிய காலத்தில் பேசி முடிக்கக்கூடியதல்ல. அது தொடர்ந்து செல்கின்ற ஒன்று. இனிப் பிள்ளைகள் வாழ்க்கை அடுத்தகட்ட விவாதத் தைத் தொடங்குமென்று நினைக்கிறேன். பெண்ணிய அரசியல் போராட்டம் தொடரும். (முடிவாகு.)”

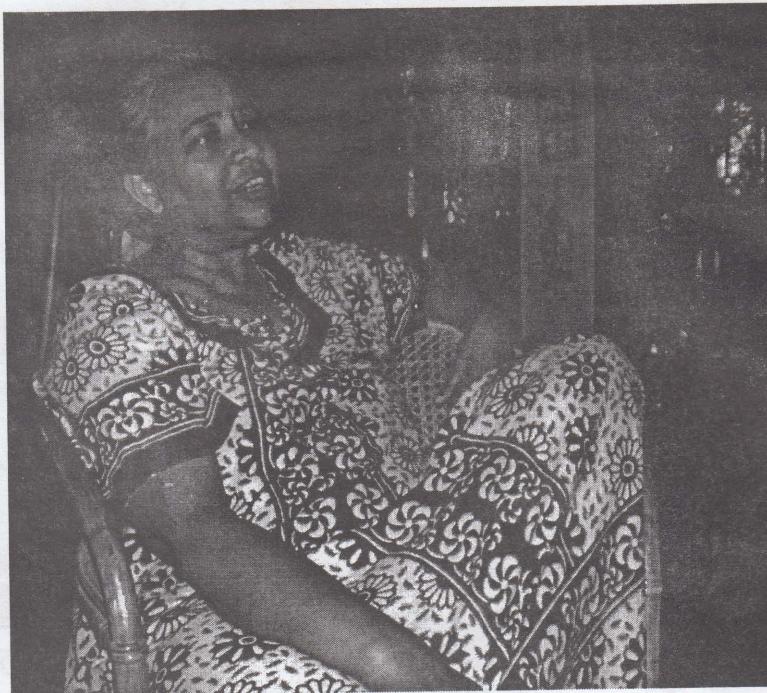
“உங்களது நாடக ஈடுபாடு எங்கிருந்து ஆரம்பிக்கிறது?”

"1982ல் சென்னை வந்தேன். திருமணத்திற்குப் பின்பு தான் பொதுவாழ்வுக்கு வந்தேன். 1984ல் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க மாறிலி நாடக விழா நடக்குது. சென்னைக் கலைக்குழு அரசியிக்கப்படுகிறது. அதில் நாலையும்

“ பெண் அரசியல் என்பது
குறுகிய காலத்தில் யேசி
முடிக்கக்கூடியதுல்ல. அது
தொடர்ந்து செல்கின்ற ஒன்று.
ஒனிப் பின்னளகள் வாழ்க்கை
அடுத்தகட்ட விவாதத்தைத்
தொடங்கும் என்று
நினைக்கிறேன். பெண்ணிய
அரசியல் போராட்டம் தொடரும்.
அது முடிவுறாது. ”

குழுவின் ‘கர்ப்பத்தின் குரல்’ நான் எழுதி யது.

“1986ல் இந்தியா ரூடே பத்திரிகையில் பெண் சிக்க கொலை பற்றிய தரவுகள் வந்தன. அது தொடர்பான வமக்காடு மன்றம் ‘யார் குற்றவாளி’ என்ற கலைப்பில்

சென்னையிலுள்ள தனது வீட்டில் இயல்பாக அமர்ந்தபடி கூத்தராங்கத்துடன் உரையாடுகிறார் அ.மங்கை.

முதலில் செய்தோம். அதோடு ராஜம் கிருஷ்ணனின் 'மண்ணகத்து பூந்துளிர்கள்' நாவலில் வந்த விடயங்களையும் தொகுத்து 'காபத்தின் குரல்' நாடகத்தைத் தயாரித்தோம். அதில் பிரசவம் குறித்த ஒரு கவிதை அதற்கு சில அசைவுகள் என்று வரும். எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான எழுத்துரு. அதில் வந்த 'இருண்ட குகைக்குள் உனது பயனம்' என்ற கவிதைப் பகுதி நிறைய விவாதங்களைக் கிளப்பியது. இதன்பின் மாதர் சங்கத்தின் நாகப்பட்டின் மாநாட்டில் மணலூர் மணியம்மாவின் வாழ்க்கைச் சரித் திரத்தை நாடகமாகப் போட்டோம். பின்னர் 'சுவடுகள்' என்ற பெயரிலும் அதனைச் செய்தோம். அதற்கு நடிகர் பயிற்சி கொடுக்க வந்தவர் மீனா சுவாமிநாதன்.

"அப்போது, சென்னைக் கலைக்குழுவில் பெண்கள் மிகக் குறைவு. பதினெந்து பேர் கொண்ட குழுவில் 3-4 பேர்தான் பெண்கள் இருந்தார்கள். இதனால் பெண்கள் அதிகமாக உள்ள நாடகக் குழுவை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தோம். ம.சா.சுவாமிநாதன் ஆய்வு நிறுவனத்தினாடாக மீனா சுவாமிநாதன் உதவியுடன் 'மெளனக்குரல்' ஆரம்பித்தோம். மீனா, கம்போடியாவில் போருக்குப் பின் நாடகங்கள் செய்தவர். அவரின் நாடகப் பணிகள் பதிவில் வரவில்லை. வரவேண்டும்.

"'மெளனக்குரல்' மூலம் ஓளாவை போட்டபோது அதில் வரும் நடுகல் காட்சியைப் பார்த்து பிரபலமான பத்திரிகையாளர் ஒருவர், எப்படி நீங்கள் மாவீரர் துயிலும் இல்லக் காட்சியை காட்டுவீர்கள் என்று மீனா சுவாமிநாதனுக்கு நெருக்கடி கொடுத்தார். அந்தக் காட்சியை நீக்கமுடியாது என்று சொன்னோம். அப்படியானால், 'ஓளாவையை' நிறுத்தலாம் என்று சொன்னோம்.

இடையில் 1986/87ல் பல்கலை அரங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தை மையமாக வைத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்த நேரம் இளைய பத்மநாதன் (பத்தன்னா) பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி மூலம்

அறிமுகமாகிறார். பல்கலை அரங்கம் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பகுதியாக ஆரம்பிக்கப் பட்டது.

"அம்பலத்தாடிகளின் 'கந்தன் கருணை' செய்த ஸழத்தின் முக்கிய நாடகக்காரர் என்று பத்தன் னாவை சிவத்தம்பி அறிமுகப் படுத்தி வைக்கிறார். பத்தன்னாவுடன் சேர்ந்து பல்கலை அரங்கம், நந்தியின் 'கண்களுக்கப்பால்' சிறு கதையை நாடகமாகத் தயாரிக்கிறது. பெண்கள் நடிக்க வருவதில் உள்ள பிரச்சினை, வர்க்கப் பிரச்சினை என்பவற்றை இணைத்து பயிற்சிக்காக அந்த நாடகத்தைச் செய்தோம்.

"அப்போதும் நான் சென்னைக் கலைக்குழுவுக்குப் போய் வருவேன். பத்தன்னாவிற்கு பிறகு எமது நாடகப் பாரவையில் வித்தி யாசம் ஏற்பட்டது. அவர் சொல்லுவார், "இரண்டு மூன்று நாட்களில் நாடகம் போட்டோம் என்று சொல்லாதேங்கோ" என்று. 'ஒரு பயணத்தின் கதை' முழுக்க முழுக்க வசந்தன் கூத்து மெட்டில் செய்யப் பட்டது. இன்றும் அந்த மெட்டுக்கள் இல்லாமல் என்னால் அந்தப் பனுவலை (Sampi) வாசிக்க முடியாது.

"பல்கலைக்கழக அரங்கத்தில் 'பாஞ்சாலி சபதத்தை' பத்தன்னா பழக்கினார். அந்த நேரம் 'தீனிப்போர்' சங்கதீ நாடக அக்கடமியில் போடுவதற்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டதால் 'பாஞ்சாலி சபதத்தை' நிறுத்திவிட்டு 'தீனிப்போரைப்' பழகினம், பல வகை கூத்து மெட்டுக்களை போட்டோம். 'தீனிப்போரை' நான் நெறிப் படுத்தினேன். "இளைய பத்மநாதனின் தோளில் ஏறி மங்கை யணம் செய்கிறார்" என்று விரைவித்தார்கள். அதுதான் உண்மை. பத்தன்னா இல்லையென்றால் நான் நெறிப்படுத்தி மிருக்கமாட்டேன். பத்தன்னாதான் கூத்து மூலத்தில் இருந்து நாடகம் செய்ய முடியும் என்று நிறுவியவர். 'தீனிப்போர்' நாடகத்தில் பத்தன்னா நடிகர்களுக்கு பயிற்சிகள் வழங்கும் பொறுப்பேற்றிருந்தார்.

"தமிழ் நாட்டிற்கு 'தீனிப்போர்' நாடகம் வித்தியாசமானது. தமிழ் நாட்டினதும் இலங்கையினதும் கூத்து மெட்டுக்கள் யணப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. மருது அதில் பங்குபற்றியிருந்தார். வர்க்கப் பிரச்சினை, அரசியல், இலங்கைப் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கியதாக அது இருந்தது. அந்த நாடகத்தை நடிப்பதற்கு மிகுந்த சக்தி தேவைப்படும். அதற்கு நடிகளுக்கு நீண்ட பயிற்சி தேவைப்படுகிறது. கூத்துப்பட்டறையில் இருந்து பிரசாத், கார்த்திக் போன்றோரும் அதில் பங்குபற்றினார்கள்.

"கூத்துப்பட்டறை அதுவரை பேசிய கூத்துத் தொடர்பான விடயங்களில் இருந்து பத்தன்னா பேசியது வேறான தாக இருந்தது. உலகின் எந்த எழுத்துருவையும் எடுப்போம், அதை எமதாக்குவோம் என்று எமக்கான நாடகம் பற்றிப் பேசினார். ந.முத்துசாமி கூத்தை நவீனமயப் படுத்தல் அடிப்படையில் பார்த்தார். ஆனால், பத்தன்னா நடிகர்களுக்கான பயிற்சி கூத்தில் இருந்து வரவேண்டும் என்றார்.

“பேராசிரியர் சுவித்தியானந்தன் அளவுக்கு இல்லா விட்டாலும் கூத்துப் பற்றிய விவாதங்களை தமிழ் நாட்டில் நாடகக்காரர்கள் மத்தியில் சாத்தியமாக்கியது பத்தன்னாதான். அதற்காக ஈழாரங்கிற்கு தமிழ் நாட்டின் அரங்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. வித்தியானந்தன், தாஸீ ஸியஸ், மொனகுரு, குழந்தை எல்லோரோடும் பணிபுரிந்து, அரசியல் அனுபவம் பின்னணியில் வந்த பத்தனா வின் பங்களிப்பு தமிழ்நாட்டு அரங்கிற்கு முக்கியமானது.

“அந்தக் காலத்தில் விவாதங்கள் அடித்தியாக நடந்தன. ‘நமது அரங்க அடையாளம்’ பற்றிய விவாதம் நிறைய நடந்தது. கோமல்கவாமிநாதன் இலங்கை போய் வந்த பிறகு, மொனகுருவின் ஆட்டத்தைப் பார்த்த பிறகுதான் தன்னால் ‘அரங்க அடையாளம்’ பற்றிப் புரிந்து கொள்ள முடிந்ததாகக் கூறினார். பத்தன்னாவிடம் நீண்ட தொலை நோக்குப் பார்வை இருந்தது.

“இப்போ, நாடகம் தொடர்பான விவாதம் ஏதும் தமிழ்நாட்டில் நடக்கிறதில்லை. ஒரு விதமான மொனம் நிலவு கிறது. நவீன் நாடகம் போக்கில் கூத்து சார்ந்த, அரங்கியல் அரசியல், பாதர் சர்க்கார் நாடகம், பெண்ணிய அரங்கம் பற்றி இப்போ பேசப்படுவதில்லை.

“கணினியில், இறுவட்டில் (CD) வைத்திருப்பதற்கு மேலாக நாடகங்கள் உயிரோட்டமாக நடிகளிடம்தான் இருக்க வேண்டும். அப்பிடிப் பார்க்கின்றபோது தமிழகத்தில் இல்லாதது, இந்தியாவில் இல்லாதது, ஈழத்தில் உயிரோட்டமாக உள்ளது.

“நாங்கள் இங்கே நாடகத்தை ஸ்ரவிஸ்லவஸ்கியில் இருந்து அல்லது சமஸ்கிருதத்தில் இருந்து கடன் வாங்கித் தொடங்குவோம். ஆனால் ஈழத்தில் அவ்வாறு இல்லை.

“பல்கலை அரங்கினாடாக ‘கண்களுக்கப்பால்’, ‘ஒரு பயணத்தின் கதை’, ‘தீனிப் போர்’, ‘ஏகலை வன்’, போன்ற நாடகங்களைத் தயாரித்திருந்தோம். ‘தீனிப்போர்’ நாடகத்தில் நான் பத்தன்னா

வின் நிழலாக இருந்தேன். இங்கு முக்கியமான கேள்வி என்னவென்றால் ஏன் இராமனுஜத்தின் நிழலாக, முத்து சாமி, பிரளவனின் நிழலாக ஒருவரும் வரவில்லை? பிரளவன் கட்சி சார்ந்து இருக்கின்றபோதும், வெவ்வேறு சிந்தனைக் களங்கள் (School of thought) இருந்தபோதும் அவரது நிழலாக ஒருவரும் ஏன் உருவாகவில்லை?

“மொனக்குரல் அரங்கக் குழுவை எப்போ ஆரம்பித்தீர்கள்? அதன் மூலம் எப்படியான நாடகங்களைச் செய்தீர்கள்?”

“பல்கலை அரங்கிற்குப் பிறகு ‘மொனக்குரல்’ ஆரம்பித்தோம். முழுக்க முழுக்க ஒரு பெண் பார்வையில் இருந்து நாடகம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக அது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது ஒரு திட்டம் (Project). அதிலிருந்து நாங்கள் ஓரளவு தொழில் முறையாகினோம்.

“பல்கலை அரங்கத்தில் இருந்த ஆத்தனை பேரும் மொனக்குரலில் பங்கேற்றார்கள். பழனி, அமைதி அரசு, ஸ்ரான்ஸி எல்லோரும் பங்கேற்றார்கள். ‘மொனக்குரல்’, ‘மொனக்குரம்’ நாடகம் செய்தபோக்கு பழனி பிரதான பாத்திரம் ஏற்றுக் கொண்டு வருகிறார். அதுவொரு பெரிய விடயம்.

“சொல்ல வேண்டிய கருவை நாங்கள் சொல்ல மேளனக் குறத்தை இராமானுஜம் எழுதி இயக்கினார். நானும் பழனியும் தகவல்களைத் தேடிக்கொடுத்தோம். குறவஞ்சியை அடிப்படையாக வைத்து தமிழ் ஐதீகத்தில் வரும் சீதை, சந்திரமதி, பாஞ்சாலி எல்லோரையும் பெண் னிய நோக்கில் பார்த்தோம் அதன் பிறகு, ‘கவடுகள்’ நாடகத்தைப் போட்டோம். மணலூர் மணியம்மா கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அது தயாரிக்கப்பட்டது.

“அதற்கடுத்து, ‘பச்ச மண்ணு’ வீதி நாடகம், பார்த்திப ராஜாவின் ‘வெள்ளாவி’ என்றொரு நாடகம் செய்தோம். அவரது கிராமத்து வண்ணாரப் பெண்ணிடம் பேசி எழுதி யது.”

“ஓளவை” நாடகம் எப்போது செய்தீர்கள்?”

“1998ல் ‘ஓளவை’ செய்தோம். மொனக் குரல் செய் தது. ஒரு விபத்தால் அக் குழு சிதறியால், உழைக்கும் மக்கள் விடுதலை இயக்கம் மூலம் மறுபிறவி எடுத்தது.”

“என்ன விபத்து?”

“குழுவாகப் பயணம் செய்யும்போது விபத்து நடந்தது. அதில் அமைதி அரசு காயமடைந்தார். கிட்டத்தட்ட மூன்று மாதம் வைத்தியசாலையில் வைத்திருந்தோம். எழும்பி நிடக்க ஆறு மாதம் ஆச்சு. அதற்குப் பணம் திரட்டி, நிறையக் கஷ்டப்பட்டு காப்பாற்றினோம். ஆனால் அதற்குப் பின்னர் ஜாதி அரசியல், பண அரசியல் என்று

“ இதனைய பத்மநாதனின் தோளில் ஏறி மங்கை பயணம் செய்கிறார் என்று விமர்சித்தார்கள். அதுதான் இன்றை. பத்தெண்ணா இல்லையென்றால் நான் நெறியீடுக் கியிருக்கமாட்டன். பத்தெண்ணாதான் சுதீது மூலத்தில் மூந்து நாடகம் செய்ய மூடியும் என்று நிறுவியவர். ”

கசப்பான அனுபவங்கள் நிறைய.... குழுவாதம், புரிதல் குறித்த சிக்கல்கள், இந்த விரிசலில் குளிர்காய்ந்த பலர் என்றெல்லாம் நடந்தது.

பத்தாண்டுகளாக உருவான நாடக உறவுகள் சிதறினது ஒரு பெரிய படிப் பிளை. அதற்குப் பிறகு ஒரு இரண்டு மாதம் நான் வீட்டுக்குள்ளேயே அடைப்பட்டு இருந்தேன். உண்மையில் நாடகத்தை விடவேண்டும் என்றால் அத்தோடு விட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் விடவில்லை.

“அந்த நாடகக் குழு இன்று இருந்திருந்தால் தமிழ் நாட்டின் அரங்கில் பெரிய திருப்பமே ஏற்பட்டிருக்கும். நாடகக் கலைஞர்களுக்கு ஒரு விபத்தோ, நோயோ வரும்போது என்ன காப்பீடு இருக்கு? அன்று விபத்து நடந்தபோது ஒன்றும் இல்லை. இன்றைக்கு பயணம் போகும்போது தற்காலிக காப்பீடு பெறலாம். அந்த வசதி இருக்கு. இருந்தாலும் குழுவாக வாகனத்தில் போறது, ஸெட் கட்ட ஏற்றது, இப்படி விபத்துக்கள் ஏற்படலாம். அதனால் தற்காலிக காப்பீடு தேவை. அந்த விபத்து ஒரு மோசமான அனுபவம்.

“பின்னர் ‘மணிமேகலை’ நாடகம் செய்தோம் அதன் பிறகு ‘பனித் தீ’. நான் எழுதிய நாடகம். இதுதான் நான் முதலி

வேயே பனுவல் எழுதி அதன் பிறகு செய்ய ஆரம்பித்த நாடகம்.

“பெண்ணிய அரங்கம் சம்பந்தமான விவாதங்களை தேசிய, மாநில அளவில் ‘குலவை’ என்ற பெயரில் நடத்தி வேணாம். 1996ல் தேசியாளவில் நடைபெற்றது. 1997ல் தமிழ் நாட்டின் மேடைக் கலைஞர்கள் பங்கு பற்றினார்கள். 1999ல் தென்னிந்திய அளவில் நடைபெற்றது. 2002ல் பெண் தீயக்குனர்கள் பங்கு கொண்டார்கள். 2003ல் தனி நடிப்பாக இது நடந்தது. தற்போது, ‘மௌனக் குரல்’ செயற் பாடுகள் நடைபெறவில்லை. மீனா கவாமிநாதனுக்கு உடல் நிலை சரியில்லை, அதைவிட நிதி இல்லை. அதனால் தொடர்ந்து செய்ய முடியவில்லை. அதன் பின்னர் இன் குலாப்புடன் சேர்ந்து ‘மர்பாச் சியை’ பதிவு செய்கிறோம். ‘காலக் கனவு’, ‘குறிஞ்சிப் பாட்டு’ செய்தோம்.

“நான் வெவ்வேறு குழுக்களுக்கு களப் பயிற்சிகளை நடத்தியிருக்கிறேன். அரவணிகள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அவர்களுடன் இரண்டு நாடகங்கள் செய்தோம். ‘மனசின் அழைப்பு’, ‘உறையாத நினைவுகள்’ என்பன அவர்களோடு செய்த நாடகங்கள். மௌனக்குரல் மூலமாகப் பயிற்சி கொடுத்தோம். அவர்களை எழுமூடன் இனைக்காமல் ‘கண்ணாடிக் கலைக்குழு’வை புதிதாக உருவாக்கினோம். தேர்தல் நேரத்தில் வாக்களிக்க வாக்காளர் அட்டைத் தேவையென்று ஒரு நாடகம் செய்தோம்.

“பொங்களூர் ‘லெஸ்பிட்’ குழு தயாரித்தது தான் ‘Musical Chair’ நாடகம். அது முழுக்க முழுக்க அவர்களின் நாடகம், நான் ஒரு பயிற்றுனராக மட்டும் பங்கார்றினேன். அதில் எனக்கு அவ்வளவு பொறுப்புக் கிடையாது. நானாக நாடகம் செய்வதென்றால் பல நாட்கள் தேவைப்படும்.

“தமிழ்நாட்டில் நவீன நாடக வரலாற்றில் உங்களை ஒரு பெண் நெறியாளராக ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா?”

“அதைச் சரியாகச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால், யாரும் என்னை நிராகரிக்கவில்லை. எனது பெயரைச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் எனது நாடகம் பற்றிப் பேசுமாட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் நாங்கள் பேசிய விடயங்கள் அவர்களுக்கு முக்கியமானதாகப் படாததாக இருக்கலாம். ‘காலக் கனவில்’ கற்பாபிமானம் பற்றிப் பேசகிறோம். இதுவொரு மிகப்பெரிய விடயம். ‘மணிமே கலை’யில் கணிகையாக இருக்க விருப்பமின்றி தழவியா

வது, ‘ஓளவை’யில் கள்ளுக் குடித்து பாட்டுப்பாடி நடன மாடுவது மற்றும் தொண்டைமானிடம் சென்று தூது பேசும் அரசியல் அறிவுள்ள அதேவேளை தனிப் பெண். (Single women) இந்த விடயங்கள் முக்கியமானதென்று தமிழ்ச் சூழல் உணரவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், பேசத் தடையிருந்ததில்லை.

“என்னை எல்லாவற்றிற்கும் கூப்பிடுகிறார்கள். எனக்கு பெண்ணுக்கான இடம் சம்பந்தமாகப் பெண் அரசியல் பற்றி மேடையில் பேசவிருப்பமில்லை. ஈழத்து அரங்கு பற்றிப் பேசவதென்றால் மகிழ்ச்சியாகப் பேசவேன். நாங்கள் பெண் அரசியல் பற்றிப் பேசத் தேவையில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். அதை என்ன அழைப்பவர்களே பேசலாம். எனக்குத் தெரிந்து பெண் அரசியல் பற்றி ஒரளவு பேசுவர் பிரளயன் ஒருவர்தான்.”

“தமிழ் நாட்டின் நவீன நாடக ஆளுமைகள் என்று யாரைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?”

“இராமானுஜம் முக்கிய மானவர். அவர்தான் பிதா மகன், பீஷ்மர். நடிகனுக்கான பயிற்சியை அறிமுகப் படுத்தியது, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகத்தை ஒரு பாடமாகக் கொண்டு வந்தது எல்லாம் செய்தார். அவருக்கிருந்த வாய்ப்புக்களுக்கு இன்னும் செய்திருக்கலாம்.

“அடுத்து கூத்துப்பட்டறை ந. முத்துச்சாமி முக்கிய மானவர். 25 வருட காலமாகத் தொடரச்சியாக நாடகத்துறையில் இருப்பவர். அவருக்கு இருந்த வசதிக்கு இந்தத் துறைக்கே வராமல் வாழ்ந்திருக்க முடியும். ஆனால், நாடகம் தயாரிக்கிறது, கூத்துப்பட்டறையை நடத்துவது என்று உண்மையாக ஈடுபட்டவர். அக்கடமிக் பக்கம் போகாமல் நிறையச் செய்திருக்கிறார். தொழில் நுட்பத் துறையில் இரவீந்திரன் முக்கியமானவர். ஸைற்றிங் மிகத் திறமையாகச் செய்வார்.

“இவர்களைல்லாம் ஒரு வசதியும் இல்லாத காலத்தில் எவ்வளவோ செய்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நாடகத்துறையினருக்கு சம்பளம் கிடைக்கிறது. அப்படி இருந்தும் என்ன சாதிச்சிருக்கினம்? ஒரு நல்ல நாடகம் கொடுக்கலாம், பயிற்சி பெறுகின்ற மாணவர்களை வைத்துச் செய்யலாம். புத்தகங்களை யாவது எழுதலாம். நாடகப் பள்ளிகளின் செயல்பாடுகள் ஆழமாக விமர்சிக்க வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.”

அ. மங்கையின் நெறியாள்கையில் உருவான பளித் தீநாடகத்தின் ஒரு காட்சி. இது கூத்தின் அரங்கக் கூறுகளுடன் செய்யப்பட்ட ஒரு நாடகம்.

“...இன்றைக்கு நாடகத்துறை பினருக்கு சம்பளம் கிடைக்கிறது. அப்படி இருந்தும் என்ன சாதிச்சிருக்கினம்?

நாடகப் பள்ளிகளின் செயல்பாடுகள் ஆழமாக விமர்சிக்க வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.

குழந்தை டி.எண்முகலிய்கத்தின் பனுவல்

“பாலுக்குப் பாலகன்”

(சிறுவர் நாடகம்)

ஆறாம், ஏழாம், எட்டாம் வகுப்புகளுக்குரியது

திரை விலகியதும், மேடையில் பிள்ளைத் தொட்டி லொன்று இருப்பது தெரிகிறது. (தொட்டில் கட்டாயம் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. இல்லாமலும் நாடகம் நடக்கலாம்) நான்கு சிறுவர்கள் பின் இடது பறத்தால் மேடைக்கு வந்து பின்வரும் பாடலைப் பாடியவாறு சபையோரைத் துருவத்துருவிப் பார்க்கிறார்கள்...

பாடல் : ஆர் ஆரோ...!
ஆர் இவரோ...!
பார் பார் பார்!
பெரிய சபை!
ஆர் ஆரோ!
ஆர் இவரோ..!
அந்தா பார் அப்பாவை!
அருகில் பார் அம்மாவை!
மடியில் பார் பாப்பாவை!
மண்டபத்தில் ஆசனங்கள்!
ஆசனத்தில் பள்ளித் தோழர்!
காலமிது கார் காலம்!
மழை காலம்! ஆனால்,
மழையுமில்லை ஒரு மண்ணும் இல்லை!
மனல் புழி பறக்குது பார்!
மழையுமில்லை ஒரு மண்ணும் இல்லை!
மழை காலம் வந்த பின்னும்,
மழை இல்லை! மழை இல்லை!
ஏர் உழுவர் ஏங்குகிறார்!
கொடும்பாவியாரென்று?
ஆராரோ செய்த வினை
எவரெவரோ செய்த வினை
மழை இல்லை மன் நனைய!

பாலா : உஸ் !!!.... அமைதியா இருங்கோ!
 (தொட்டிலைச் சுட்டிக் காட்டி விட்டு)
 கண்ணன் உறங்குகிறான்!
 தொட்டிலில் உறங்குகிறான்
 கண்ணனின் அம்மா வாரா!

அவ்வேளை, பின் வலது புறத்தால் தாய் மேடைக்கு வருகிறாள். அவளது கையில் ஒரு கோப்பை பால் இருக்கிறது.

கிறது. அவள் தொட்டிலுக்குரிலுள்ள மேசையில் பானை வைத்து விட்டு? தொட்டிலை மெதுவாக ஆட்டி யப்படி.

பாடல் : ஆராரோ! ஆரிவரோ!
ஆராரோ! ஆரிவரோ!
கண்ணா என் கண்மணியே!
கண்ணுறங்கு, கண்ணுறங்கு!
காலமழை கொட்டவில்லை!
காடு மரம் வளரவில்லை!
வானமழை பொழியவில்லை!
யயல் வெளியும் செழிக்கவில்லை!
பருவமழை பெய்யவில்லை!
பசம் புல்லும் வளரவில்லை!
பசக்கஞக்குப் புல்லில்லை!
பாடுபட்டுப் பால் கறந்து!
பாதிப் பேணி நிரம்பவில்லை!
கண்ணுக்குக் கால் வயிறு!
எங்கஞக்கு வெறு வயிறு!
கண்ணா என் கண்மணியே!
கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு!

தாய் உள்ளே சென்று விடுகிறாள். நால்வரும் சென்று தொட்டிலை எட்டிப் பார்த்து விட்டு

ராஜா : வடிவான குட்டிக்கண்ணன்!

மாலா : கண்முடி நித்திரை கொள்ளேக்கையும்
கொள்ளலா அழகு! வழவான வழவு!

விமலா : குட்டிக் கண்ணனுக்கு அம்மா பால் வைச்சிருத்திறா!

பாலா : ஒம்! கண்ணன் நித்திரையாலே
எழும்பிக்குமத்த.

ராஜா : அரைப்பேணி பால் தானே
வைக்கியுக்கிறார்!

மாலா : என்ன செய்யிறது! மழை இல்லை,
மனிசருக்கு நெல்லில்லை!
மாரி: இத்தகுப்பு பல்வில்லை.

விமலா : வைக்கவில்லை! அதாலே, பாவம்! தன்னுத்துப்பாலில்லை!

பாலா : சரி, சரி, குட்டிக்கண்ணன் நித்திரை கொள்ளும்.

ராஜா : லூம், நாங்கள் கதைச்சு, அவரைக் குழப்பாமல் விடுவது.

மாலா : அங்கை, எலிப்பிள்ளையார் வாழார்.

விமலா : ஓம், எலியார் வாறார்! அவர் என்ன செய்யப் போறாரோ தெரியவில்லை!

பாலா : வாங்கோ! நாங்கள் ஒரு பக்கமா இருந்து பாப்பம், என்ன நடக்குதென்டு.

நால்வரும் மேடையில் ஒரு புறமாக ஒதுங்கி இருக்கின்றார். எவி இடது மேடையில் வந்து கொண்டு..

பாடல் : மழை இல்லாமல் பயிர் இல்லை! பயிர் இல்லாமல் உணவில்லை! உணவில்லாமல் உடல் வாட! உயிரும் வாடி நடக்கிறேன்! (உயிரும் வாடி) பசியோ பசியென்டு பசிக்கு தம்மா! பலகாரம் சாப்பிட்டு பலகாலம்! மத்தள வயிறுக்கும் மோதகம் இல்லை! மூசிகன் எனக்கார் மோதகம் தருவார்! (மூசிகர் எனக்க!) பசியோ பசியென்டு பசிக்குதம்மா! பொக்குஞம் முதுகிலை முட்டுதம்மா! பொக்குஞம் முதுகிலை முட்டுதம்மா!

ராஜா : எலிப்பிள்ளையாருக்கும் நல்ல பசி!

மாலா : நாட்டிலை பசி பட்டினி எண்டால், எலிக்கும் பசியும் பட்டினியும் தான்.

விமலா : பாவம் எவி! என்ன செய்யப் போறாரோ?

பாலா : என்ன செய்யப் போறாரென்டு இருந்து பாப்பம்.

எவி : அந்தா! மேசையில் ஒரு பேணியிருக்கு! பேணியில் என்ன இருக்கென்டு பாப்பம்.

அருகே சென்று பார்த்து விட்டு

பால்!! பால்!!!

முக்கை உறுஞ்சி மணந்து பார்த்து விட்டு

ஆகா!! என்ன வாசம்!!....

ஆருக்காக இந்தப் பால்?

அங்கும் இங்கும் பார்க்கிறது

ராஜா : குட்டிக்கண்ணனுக்கு அம்மா வச்ச பாலை எவியார் குடிச்சிடுவாரோ?!

மாலா : பாப்பம்! பாப்பம்! என்ன நடக்குதென்டு இருந்து பாப்பம்!

தொட்டிலை எட்டிப் பார்த்து விட்டு

எவி : ஒகோ! ஒகோ! தொட்டிலில் பிள்ளைக்கு வைச்ச பாலோ!...பாவம்!... பிள்ளை நல்ல நித்திரை! நான் பாலைக் குடிப்பம். என்ன செய்ய?! பிள்ளை பாவம் தான்!... நான் நாலு நாளா (ய) ப் பட்டினி அல்லே!! நானும் பாவம் தானே!!..... ஒ, பின்னைப் பாலைக் குடிப்பம்!

எவி பாலைக் குடிக்கிறது

விமலா : ஜையோ! குட்டிக்கண்ணரை பாலை எலிப்பிள்ளை குடிக்கிறார்!

பாலர் : கெட்ட எவி! கூடாத எவி! நான் எவியாரோடை கோவம்!

ராஜா : பாவம் எவி! அவர் நாலு நாளா (ய) ஒண்டும் சாப்பிட இல்லையாம்!

மாலா : அதுக்காக, ஆற்றையும் பாலைக்

களவாயும் குடிக்கிறதே?!

விமலா : பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போம்! மானம் ரோசம் மறந்து போம்!

எவி : பாவம் குடித்தின்னை ! நித்திரையாலை எழும்பிக் குளறப் போறார்! பாக்க பரிதாபமா (ய) இருக்கப் போகுது!!

பாலா : பாலைக் களவெடுத்துக் குடிச்சுப்போட்டுப் பாவம் பர்க்கிறார்! பரிதாபயப்படுகிறார்!

எவி ஒரு புறத்தே போய் நிற்க. தொட்டிலில் கிடந்த கண்ணன் எழுந்து பேணியை ஆவலுடன் எடுக்கிறான். அதில் பால் இல்லாததைக் கண்டு உரத்துக் கத்தி அழுகிறான். அதைக் கேட்டுத் தாய் ஒடி வருகிறாள்.

தாய் : என்ன கண்ணா! ஏன் அழுகிறீங்கள்?

கண்ணன் : பால்!... பால்!... பால்!

என்று அழுகிறான்

தாய் : பேணியிலை இருந்த பால் எங்கை? ஆர் குடிச்சது?

கண்ணன் : நான் குடிக்க இல்லை!.....

பால் இல்லை!!.....

தாய் : ஜேயோ ! நான் என்ன செய்வன்?.... இனிப் பாலுக்கு எங்கை போவன்!....! என்றை பிள்ளைக்கு இண்டைக்கு அரைப் பேணி பால் கூட இல்லாமல் பசியோடை இருக்கப் போகுதே!.... கடவுளே!... இந்தப் பாலை ஆர் குடிச்சது!! கடவுளே!

தாய் அழுகிறாள். பிள்ளையும் அழுகிது. இதனைக் கண்ட எவி மிகுந்த கவலையோடு முன் மேடைக்கு வந்து, தன்தலையில் அடித்துக் கொண்டு...

எவி : ஜேயோ! நான் பசிக்கொடுமை தாங்காமல் பிள்ளையின்றை பாலைக் குடிச்சிட்டன்! தெரியாமல் பிழை செய்திட்டன்!

பாலா : பாலைக் களவெடுத்துக் குடிச்சுப்போட்டு இப்ப காலம் விட்டு அழுகிறார்.

எவி : ஜேயோ! தெரியாமல் பிழை செய்து போட்டன்! பசியாலை பாலைக் குடிச்சுப் போட்டன்!

ராஜா : எவியார்! முடிஞ்ச அலுவலுக்கு முக்கைக்சீரிக் கொண்டிராமல், போய்ப்பிள்ளைக்கு எங்கையும் பால் வேண்டி வாரும்.

மாலா : நாங்களும் உம்மோடை வாறும், வாரும் போய் பால் கிடைக்குமோ எண்டு பாப்பம்.

விமலா : கொஞ்சம் பொறுங்கோ! அங்கை ஒரு மாமா மாடுகளை மேச்சுக் கொண்டு வாறார்.

எவி : நல்லதாயும் ப் போச்சது! அவரிட்டைப் பால் கேட்டுப்பாப்பம்.

அவ்வேளை ஒருவர் மாடுகளைச் சாய்த்தபடி வருகிறார். போதிய பிள்ளைகள் இருந்தால் மாடுகளாய் வரலாம். இல்லையெனில் அவர் ஊமத்தில் மாடு கலைக்க வேண்டியதுதான்...

மாமா : ஹேயு!!!!... ஹேயு!!!!...ஹேயு!!!!... வீடு நோக்கிப் போவோம் - விரைவாய்

வீடு நோக்கிப் போவோம்!
மாடு கண்டுகளோ!..... காலை
எட்டிவைத்து நடவும்!

எலி : மாடு மேய்க்கும் மாமா - விரைவாய்
என்ன வென்று சொல்லும்!

மாமா : என்ன வேண்டும் எலியார் - விரைவாய்
என்ன வென்று சொல்லும்!

பாலா : பகவின் பாலை வேண்டி - பிள்ளை
பசியால் துடிக்குதையா!

மாமா : பகவின் கண்று குடிக்கத் - தானும்
பகவில் பாலைக் காணோம்!
பாலைக் கண்ணால் கண்டு - மாதும்
ஆறு கடந்து போச்சு!

ராஜா : ஊரில் தங்கு மாமா... பாலைப்
பெற்றுக் கொள்ள முடியும்?

மாமா : ஊரில் எங்கும் நீங்கள் - பாலைக்
கண்ணால் காணமாட்டார்
ஹேய்!!...ஹேய்!!.. ஹேய்!!...
எட்டி நடக்க வேணும் - நாங்கள்
எட்டுக் கட்டை போக

மாமா, மாடுகளைச் சாய்த்துக் கொண்டு சென்று
விடுகிறார்...

எலி : இப்ப என்ன செய்யிறது. பாவும் சின்னக்
கண்ணன். பால் இல்லாமல் அழுது
கொண்டிருப்பார்!

மாலா : பாப்பம், பாப்பம்... அங்கை! ஆடனார்
ஓருந்தர் வாறார் அவரிட்டைக் கேட்டுப்
பாப்பம்.

ஆடு ஒன்று குடியுடன் வருகிறது...

ஆடு : மெய்யா!!... மெய்யா!!... மெய்யா!!...
நடக்க முடியாமல் - நான்
நடந்து வருகிறேன்!
நடக்க முடியாமல் - குட்டி
நடந்து வருகிறதே!

விமலா : ஆடு மாமி!.. ஆடு மாமி!...!
குட்டிக் குழந்தை குடிக்கக் கொஞ்சம்
பால் தருவேன்!.. பால் தருவேன்!..

ஆடு : குட்டிக் குழந்தை குடிக்கக் கொஞ்சம்
பால் தருவேன்!.. பால் தருவேன்!..

பாலா : ஆடு மாமி! ஆடு மாமி!
குட்டிக் குழந்தை குடிக்கக் கொஞ்சம்
பால் தருவா!.. பால் தருவா!..

ஆடு : கொஞ்சம் பொறுங்கோ!
கொஞ்சம் பொறுங்கோ!
ஓட்டிய வயிறு நிமிரக் கொஞ்சம்
புல்லுத் தாரும்! குழையும் தாரும்!
புல்லைத் தந்தால் பாலைத் தருவேன்
ஓடி வாரும்! ஓடி வாரும்!

ராஜா : ஆடு மாமி ! நின்டுகொள்ளுங்கோ!
நாங்கள் புல் வெளிக்கு ஓடிப் போய்
புல் அறுத்து வாரோம்.

அனைவரும் : ஓம், ஓம்! புல்வெளியைத்
தேடி ஓடிப் போவோம்!

அவர்கள் புல்வெளியைத் தேடி மேடையில் வட்டமாக
ஓடுவார்கள் - ஓடும் போது புல்வெளி ஒன்று வந்து
சேரும். எப்படி - இவர்கள் கற்றும் திசைக்கு எதிர்த்திசை
யாகச் கற்றி எதுவரும்

பாடல் : எட்டி எட்டிக் காலை வைத்து
ஓடிப்போவோம்! ஓடிப்போவோம்!
வெட்ட வெளியைத் தேடி நாங்கள்
ஓடிப்போவோம்! ஓடிப்போவோம்!
குட்டிக் கண்ணன் பாலுக்கழிறான்
ஓடிப்போவோம்! ஓடிப்போவோம்!
ஆட்டு மாமிக்குப் புல்லைக் கொடுத்துப்
பாலைப் பெறுவோம்! பாலைப் பெறுவோம்!

மாலா : அந்தா! வெளியொண்டு வருகுது!
புல்வெளிதான் வருகுது!

எலி : புல்வெளியாரே! புல்வெளியாரே!
புல்லுக் கொஞ்சம் தருவீரோ?
புல்லைத் தந்தால் பாலைத் தருவேன்
சொல்லிவிட்டார் ஆடனார்!
நல்ல கண்ணன் குட்டிக்கண்ணன்
பாலுக்காக அழுகிறான்!
புல்வெளியாரே புல்லைத் தாரும்
நல்ல கண்ணன் பால் பருக!

வெளி : வானம் பொழியவில்லை!
மன்னில் ஈரமில்லை!
என்னில் புல்லுமில்லை!
கண்ணன் பாவமையோ!
தண்ணீர் தந்தீரானால்
தருவேன் புல்லை நானும்!
தண்ணீர் எடுத்து வாரும்!
தருவேன் புல்லை நானும்!

விமலா : புல்வெளியார் சொல்லுறது உண்மைதானே!
புல்வெளி, மழை இல்லாமல்
மனல் வெளியா இருக்கு

பாலா : நாங்கள் குளத்தாரிட்டைப் போய் தண்ணீர்
கேட்டுப்பாப்பம், வாங்கோ கெதியா!

எல்லோரும் : ஓம், ஓம்! வாங்கோ கெதியா!, ஓடுவீம்!

பாடல் : குளக்கரைக்கு ஓடுவோம் - நாம்
குளக்கரைக்கு ஓடுவோம்!
குழந்தை பாலைக் குடிக்க வேணும்
குளக்கரைக்கு ஓடுவோம்!
கடகடவென்று ஓடுவோம் - நாம்
கூகுவென்று ஓடுவோம்!
குடுகுடென்று ஓடுவோம் - நாம்
குடுகுடென்று ஓடுவோம்!

தண்ணீருற்ற மன் குளிரும்
மன்குளிரப் புல் முளைக்கும்
புல் முளைக்க ஆடு தின்னும்
ஆடு தின்னப் பால் கரக்கும்
பால் சரக்கப் பிள்ளை பருகும்
பிள்ளை பருக வண்டி முட்டும்
வண்டி முட்டப் பிள்ளை துள்ளும்
பிள்ளை துள்ள தாய் சிறிப்பா!

எலி : ஓடி வாருங்கோ! தண்ணீர் கிடைக்கால்
குட்டிக்கண்ணனுக்குப் பால் கிடைக்கும்.
எனக்கு மனங்களிரும்!

ராஜா : பேய் வேலையல்லோ செய்யிறம் நாங்கள்!

எல்லோரும் : என்னது? என்ன சொல்லுறீர் நீர்!

ராஜா : நீருக்காகக் குளத்துக்குப் போய் என்ன பிரயோசனம்!

மாலா : ஏன்? குளத்திலை தானே தண்ணி இருக்கும்.

ராஜா : குளத்திலை தண்ணி இருக்கும் மழை பெய்தால்!

விமலா : ஓகோ! ஊரிலை மழை இல்லையென்டால் குளத்திலை எவ்காலை தண்ணி இருக்கப் போகுது?

எலி : அப்ப நாங்கள் என்ன செய்யலாம்?! குட்டிக் கண்ணனுக்குப் பால் கிடைக்காதோ?!

பாலா : ஏன் கிடைக்காது? குளம் இல்லையென்டால் ஊற்று நீரார் இருக்கிற இடம் தேடிப் போவம்.

ராஜா : ஊற்று நீராரென்டால், அவர்ட்டை நிலத்துக்கு அடியிலை இருந்து தண்ணி ஊறி வரும் என்ன?

மாலா : வாங்கோ, நாங்கள் ஊற்று நீராரிட்டை ஓடுவம்.

பாடல் : ஊற்று நீரைத் தேடி நாங்கள் ஹர் எங்கும் ஓடுவோம் ஹர் எங்கும் ஓடிநாங்கள் ஹற்று நீரைத் தேடுவோம், நீரின் அருமை பெருமை எல்லாம் இப்ப தானே தெரியது மேகம் கொட்டும் மழையின் அருமை இப்ப தானே விளங்குது ஜோ இந்த மேகம் ஏனோ மழையைத்தர மருக்குது!! மேகம் கறுத்து மழையும் பொழிந்தால் என்ன சோக்காய் இருக்குமே! நீரைத் தேக்கி நிலத்தை உழுது பயிரை நட்டு வளர்க்கலாம் மரஞ் செடிகள் புல் பூன்டும் மதுமதென்று வளருமே ஆடு மாடு தின்று விட்டு அருமையான பால் தருமே! குட்டிக்கண்ணன் குடித்து விட்டுக் குட்டிக்கரணம் போடுவான் எட்டிக்காலை வைத்து ஓடி ஊற்று நீரைத் தேடுவோம் ஓடிவாரும் ஓடிவாரும் ஓடிஓடிவாரும்

விமலா : அந்தா! நீர் ஊற்றோன்று தெரிகிறது!

எல்லோரும் : எங்கே?! எங்கே?!

விமலா : இந்தா! அருகில் வந்து விட்டது.

எலி : ஊற்று நீரன்னை, அமுது கொண்டிருக்கிறார். பாவம், அவருக்கென்ன கவலை வந்ததோ?

பாலா : வாருங்கோ அருகிலைப் போய்க்கேப்பம்.

ராஜா : ஊற்றன்னை ! ஊற்றன்னை!

ஊற்று : ஆரது?

மாலா : உங்களிட்டை ஓரு உதவி கேட்கலாமென்டு வந்தும், நீங்கள் கவலையா (ய) இருக்கிறீங்கள்

ஊற்று : என்ன உதவி பிள்ளையளக்கு வேணும்?

விமலா : எங்களுக்குத் தண்ணி வேணும்

ஊற்று : ஏன்?

எலி : புல்லு வளர்

ஊற்று : ஏன் புல்லு?

பாலா : ஆடு தின்ன

ஊற்று : ஏன் ஆடு தின்பான்?

ராஜா : பால் தர

ஊற்று : ஆருக்குப் பால்?

மாலா : குட்டிக்கண்ணனுக்கு

விமலா : பாவம் பசியாலை குட்டிக்கண்ணன் கதறினார்!

ஊற்று : பாவம் தான். ஈரமில்லா நெஞ்சில்லை எனக்கு

எலி : அப்ப ஊற்றாரே, கொஞ்சம் தண்ணி தருவீங்களோ?

ஊற்று : இஞ்ச பாருங்கோ என்றை நிலைமையை? என்னைச் சுற்றி வடிவான அணைக்ட்டி இருந்தது முன்னம். அந்த அணை உடைஞ்ச சிதறி, நான் ஓறுவாயா (ய) ப் போய் இருக்கிறேன்.

பாலா : ஏன் அணைக்ட்டு உடைஞ்சது?

ஊற்று : எங்கள் ஊறில் என்றுமில்லாச் சன்னை ஓன்று வந்தது தங்கள் பாட்டில் வானில் பறந்து குண்டு மழை பொழியிறார் திங்கள் மாலை வந்த சக்கை இரண்டு குண்ணைப் போட்டது எங்கள் ஊறில் கோபிலோடு என் தன் கட்டும் சிதைந்தது கட்டுடைந்து போனதாலே ஊறும் நீரைத் தேக்கலாம் எட்டிடிக்கு அணையைக்கட்டி ஊறும் நீரைத் தேக்கலாம் கெட்டிக்கார குட்டிகளே கொத்தனாரைக் கூட்டி வாரும் குட்டிக் கண்ணன் பால் குடிக்க நீரை நானும் தருவேன்

ராஜா : கொத்தனாரைக் கூட்டிவரட்டாம்! அதார் கொத்தனார்.

மாலா : கொத்தனார் என்டால் மேசன், கட்டிடம் கட்டிறவர். கல்லாலை சிமெந்தாலை வீடு கட்டிறவர்

விமலா : மேசன் இங்கிலிஸ், கொத்தனார் தமிழ்

எலி : அப்ப, வாங்கோ நாங்கள் கெதியா மேசனா ரிட்டைப் போவம்

பாலா : மேசனார் இல்லை, கொத்தனார்

எல்லோரும் : ஓமோம்! கொத்தனார்! கொத்தனார்!

பாடல் : குட்டிக் கண்ணன் பால் குடிக்க
கொத்தனாரைத் தேடித் தேடி
கொத்தனாரைத் தேடித் தேடி
ஓடி ஓடிப் போகிறோம் - நாம்
ஓடி ஓடிப் போகிறோம் - நாம்
கொத்தனார் வந்தனையைக் கட்ட
அணையில் நீரும் தேங்கி நிற்கும்
நீரை அள்ளி நிலத்தில் தெளிக்க
நிலத்தில் பச்சைப் புல் வளரும்
புல்லை ஆடு மேய்ந்து விட்டு
நல்ல பாலைத் தந்து நிற்கும்,
நல்ல பாலைக்குடிக்கக் கண்ணன்
குதித்துக் கூத்து ஆடக்கண்டு
அம்மா மகிழ்ந்து அள்ளி அணைக்க
எலியனாரும் மகிழ்ந்து குதிப்பார்
எங்கள் பாடும் புழகம் தானே!
புழகந்தானே, புழகந்தானே!

ராஜா : கொஞ்சம் பொறுங்கோ! அங்கார! ஒருத்தர் வாறார்!

மாலா : அவர் கையிலை என்ன வச்சிருக்கிறார்

விமலா : என்ன என்டு தெரிய இல்லை, கிட்ட வர்டும் கேட்பம்.

எலி : ஜயா!

கொத்தனார் : என்ன வேணும் எலியாருக்கு?

எலி : ஜயா!! கொத்தனாற்றை வீடு எங்கை இருக்கு

கொத்தனார்: இங்கை அஞ்சாறு கொத்தனார் இருக்கினம்! எந்தக் கொத்தனாரை உங்களுக்கு வேணும் பேரைச் சொன்னால் இடத்தைக் காட்டலாம்

பாலா : எங்களுக்கு இன்ன கொத்தனார் தான் வேணுமென்டில்லை!....

கொத்தனார் : அப்ப?

ராஜா : ஒரு கொத்தனார் வேணும். அவற்றை உதவிவேணும்

கொத்தனார் : நானும் ஒரு கொத்தனார் தான்

மாலா : அப்படியே ஜயா!

விமலா : கும்பிடப் போன தெய்வம் குறுக்கை வாறுதென்டு சொல்லுறது இதைத்தான்

கொத்தனார் : அப்பிடி என்ன பெரிய அலுவல்? என்னைப் பாத்துக் கடவுள், குறுக்கவாற தெய்வம் என்டு சொல்லிக் கொண்டு நிக்கிறீங்கள்!

எலி : குறுக்கை ஒரு அணை கட்ட வேணும்

பாலா : அணை கட்டி நீரைத் தேக்க வேணும்

ராஜா : நீரைத்தேக்கி நிலத்துக்கு இறைக்க வேணும்

மாலா : நீரைக்கண்ட நிலத்திலை பச்சைப் புல் வளர் வேணும்

விமலா : வளர்ந்த புல்லை ஆட்டுக்குப் போட வேணும்

எலி : புல்லுத்தின்னிற ஆடு பாலைத்தர வேணும்

பாலா : குட்டிக்கண்ணன் பசி தீர்ப் பாலைக்குடிக்க வேணும்

கொத்தனார் : அட! சங்கிலித்தெடராக்க நல்ல அலுவல் நடக்க வேணும் எண்டது உங்கடை நினைப்பு

மாலா : ஒமையா! எங்கடை நினைப்புகள் நிறை வேற உங்கடை உழைப்பும் உதவியும் வேணும்

கொத்தனார் : நல்ல காரியத்துக்கு உதவிறது நல்லது.

விமலா : அச்சா ஜயா! அப்ப எங்களோடை வந்து அணையைக் கட்டித் தாறிங்களோ?

கொத்தனார் : ஓம். ஆனால் அணை கட்ட கல் வேணும். கல் எடுத்து வந்து தந்தீங்களெண்டால் கட்டித் தருவம்

எல்லோரும் : கல்லோ! கல்லுக்கெங்கை போக!

கொத்தனார் : மலைத்துப் போய் நிற்காதீர் கல்லெலுத்து வாருங்கள் மலைக்குப் போய்ப் பாருங்கள் கல்லெலுத்து வாருங்கள்!

பிள்ளைகள் பாடி நடக்க ஆரம்பிக்கின்றனர்

பாடல் : மலைத் தாத்தா நல்ல மனிதர் கல் கேட்டால் தந்திடுவார்!

மலைத்தாத்தா இருக்கு மிடம்

தேடி நாங்கள் போவோமோ!

மலைத்தாத்தா இருக்குமிடம்

மேடாக இருக்குமல்லோ!

மலைத்தாத்தா மாமனிதர்

மனிதனுக்குள் பெரியவந்தான்!

போகுமிடம் பெரிய இடம்

பொல்லாத மேட்டு நிலம்

பக்குவமாய்க் காலை வைத்து

மெல்ல மெல்ல ஏறுங்கள்

மேகம் முட்டும் பெரிய மலை

முகில் தலைப்பா கட்டும் மலை

தாகம் தீர்க்கும் அருவி தன்னைப்

பூணைலாய் அணியும் மலை

மாமேடு போன்ற மலை

இமய மலை போன்ற மலை

மாமுனிவர் தவம் போல

மேலோங்கும் உயர்ந்த மலை

மாணிக்கக் கண்ணன் குட்டி

மகிழ்வோடு பால் குடிக்க

மாமலையில் ஏறுகிறோம்

மெல்ல மெல்ல ஏறுகிறோம்

எலி : அந்தா! அந்தா! மலைத்தாத்தா வாறார்!!

எல்லோரும் : ஒமோம்! மலைத்தாத்தா வாறார்!

பாலா : அவரிட்டை, அணைகட்டக் கல்லுக்கேப்பம்

எல்லோரும் : சரிகேப்பம்

ராஜா : மலைத்தாத்தா! மலைத்தாத்தா!!

மலை : ஆரது பிள்ளையள்? என்ன வேணும்?

மாலா : எங்களுக்குக் கல்லு வேணும்!

மலை : ஏன் கல்லு?

மாலா : அணை கட்ட

மலை : ஏன் அணை?

விமலா : ஊற்று நீரைத் தேக்க

- மலை: ஏன் ஊற்று நீரைத் தேக்க வேணும்?
- எலி: நிலத்துக்கு நீரை வார்த்து, புல், மரம், செடி, கொடிகளை வளர்க்க
- மலை: புல், மரம், செடி, கொடி எல்லாம் எதுக்கு?
- பாலா: ஆடு தின்பதற்கு
- மலை: ஏன் ஆடு தின்ன வேணும்?
- ராஜா: பால் தர
- மலை: ஏன் பால் தர வேணும்?
- மாலா: குட்டிக் கண்ணன் குடிக்க
- மலை: குட்டிக் கண்ணன் ஏன் பால் குடிக்க வேணும்
- விமலா: பசி போகக் குடித்துப் பெரிய ஆளாய் வளர
- மலை: அப்படியா! சரி கல் தரலாம்
- எல்லோரும்: அச்சாத் தாத்தா! மலைத்தாத்தா
- மலை: கல் தரலாம், ஆனால்...
- எலி: நீங்களும் ஆனால் என்டு இழுக்கிறங்கள் ஆம்! வேண்டிய அளவு கல் தரலாம்! ஆனால்.
- பாலா: ஆனால் என்ன தாத்தா? சொல்லுங்கோ உடனடியாகச் செய்யிறும்.
- மலை: கல்லாலை அணை கடடி, நீரைத் தேக்கி, நீரை நிலத்துக்குப் பாய்ச்சி புல் முளைக்க, புல்லை ஆட்டுக்குப் போட்டு ஆடு பால் தர, பாலைக் கண்ணனுக்குக் குடுக்க, அவன் பாலைக் குடித்துப் பெரியவளாக வளருவான்.
- ராஜா: ஓம் தாத்தா பால் குடித்த குட்டிக் கண்ணன் பெரியவளாக வளருவான்
- மலை: வளர்ந்து வந்ததும், கண்ணன் ஒரு அலுவல் செய்ய வேணும்
- மாலா: என்ன அலுவல் செய்ய வேணும் தாத்தா?
- மலை: அவன் ஊரிலை எங்கும் மரங்களை நடவேணும்
- விமலா: மரங்களையா? ஏன் மலைத்தாத்தா?
- மலை: மரங்கள் இருந்தால் தான் மழை பெய்யும் பெய்த மழை நிலத்தில் ஊறும் ஈர நிலத்தில் புல் பூண்டு, செடி? கொடி மரங்கள் செழித்து வளரும் மிருகம், பறவை மனிசருக்கெல்லாம் உணவாக அவை உதவும்
- எலி: மழை இல்லை என்டால் எதுவும் இல்லை. ஊரிலை தானியம், தேங்காய் கிழங்கு எதுவும் இல்லாததாலை தானே பசி தாங்க மாட்டாமல் நான் கண்ணனுக்கு அப்மா வைச்ச பாலைக் குடிக்க வேண்டி வந்தது.
- மலை: இன்டைக்கு எங்கடை ஊரிலை பஞ்சம் வந்ததுக்குக் காரணம், நாங்கள் தான்.
- எல்லோரும்: நாங்களோ!?
- மலை: ஓம்! மழை பெய்யாமல் விட்டதுக்குக் காரணம் நாங்களோதான்
- பாலா: வானம் கறுக்க இல்லை, மழை பெய்ய இல்லை! அதுக்கு நாங்களே பொறுப்பு மழை பெய்ய. நிறைய உயர்ந்த மரங்கள் இருக்கவேணும், மலை மட்டும் இருந்தால் போதாது, மலைமுட்ட, மலையைழுதி பெரிய காடு போல் மரங்கள் இருக்க வேணும்.
- ராஜா: மலைத்தாத்தா! ஆனால் உங்களிலை மரங்கள் ஓன்டையும் காண இல்லையே
- மாலா: உங்கள் தலை மொட்டையாக அல்லோ இருக்கு
- மலை: என்னை மொட்டை தட்டிறவை உங்கள் ஊர்ப்பெரியவை தான்
- விமலா: என்னன்டு தாத்தா! ஏன் தாத்தா உங்களை பெரியவை மொட்டை தட்டினவை?
- மலை: என்னென்டு மொட்டை தட்டினவை ஏன் மொட்டை தட்டினவை என்டு விளக்கமாகச் சொல்லுறங் கேளுங்கோ
- எலி: சொல்லுங்கோ தாத்தா! கேக்கச்சவையாய் இருக்கும்
- பாலா: கதை கேக்கக் கவையாத்தான் இருக்கும். ஆனால் அங்கை, பாவும் குட்டிக்கண்ணன் பசியாலை கதறிக்கொன்டு இருக்கிறான்
- மலை: பெரியவை செய்த பிழையாலை பிள்ளையைக் கதறிக்கொன்டு இருக்குதுகள் வருந்திக் கொண்டு இருக்குதுகள் பிள்ளையைள் வருந்தாமல், வாடாமல் இருக்கத்தான் நான் இந்தக் கதையை சொல்லுறன்
- ராஜா: சொல்லுங்கோ தாத்தா! சொல்லுங்கோ!
- இதன் பின்னர் நிகழ்த்திக் காட்டல் நடைபெறும்
- பாடல்: மரந்தறிக்கும் அரக்கராக மனிதரெல்லாம் மாறி விட்டார்! பரந்து பட்ட காட்டையெல்லாம் பேய்கள் போல அழிக்கிறார் விறுக்காக என்கிறார் வீட்டுக்காக என்கிறார் மரங்களெல்லாம் தறிக்கிறார் மொட்டை தட்டித் தறிக்கிறார் இந்தா பாரோரு வேம்பிருக்குது வெட்டித்தறித்து வீழ்த்துவோம் அந்தா பாரோரு புளிஇருக்குது அடியோடதனை வீழ்த்துவோம் கந்தா வாடா நீ கோடரியொடு கயிற்றைக் கையேயோடு எடுத்துவா தொந்தா தாகிட ததிங்க தோமென தறித்துத் தறித்து நாம் வீழ்த்துவோம் காடு முற்றையும் வெட்டுவோம் காட்டு விறகினைக் கட்டுவோம் நாடு முற்றிலும் உள்ள மரங்களை வெட்டு வெட்டென வெட்டுவோம் கோடி மரங்களை கொல்லை மரங்களை வீட்டு மரங்களை பெரிய மரங்களை ஓடி ஓடி நாம் வெட்டுவோம் ஓட்ட வெட்டி வீழ்த்துவோம் மலை: இப்பிடித்தான் எல்லாரும் மரங்களைக் கண்ட

படி வெட்டு வெட்டெண்டு வெட்டினதாலை
எங்கடை ஊர் இன்டைக்கு வெறுந்தரை
யாக வெட்ட வெளியாகக் கிடக்கு

மாலா: தேவைக்குத் தறிக்கத்தானே வேணும்
மரங்களை?

விமலா: ஆபத்துக்குதவா மரங்களை பிறகெதுக்கு

மலை: வெட்டத்தான் வேணும் தேவைக்கு அளவாய்
வெட்டத்தான் வேணும்.

எலி: ஆபத்துக்குதவ வேணுமென்று அளவுக்கு
அதிகமா வெட்டினால் பிறகு தேவைக்கு
எங்கை போறது மரத்துக்கு?

மலை: ஆ! அப்பிடிச்சொல்லும்

பாலா: நாலு மரத்தை வெட்டினால், நாலு
மரக்கண்டுகளை நட்டு வளர்க்கலாம்
தானே?

மலை: ஆ! நான் உங்களைக் கேக்க வந்ததை
நீங்களே சொல்லிப்போட்டிங்கள்
கெட்டிக்காரப் பிள்ளையர்.

ராஜா: எங்களை என்ன கேக்கிறீங்கள் தாத்தா?

மாலா: வெட்ட வெளியெல்லாம் மரம் நடச்
சொல்லுறார்.

விமலா: வீதி ஓரத்தில் மரம் நடச் சொல்லுறார்

எலி: வளவு வாய்க்காலிலும் மரம் நடச்
சொல்லுறார்

விமலா: காடு மேடு எங்கனும் மரம் நடச்சொல்லு
றார்.

மலை : குட்டிக்கண்ணன் வளர்ந்து இதனைச்
செய்யவேணும் என்கிறேன்!
செய்வான் என்றால் கற்களைத் தருகிறேன்
இல்லையென்றால் பாவம் பட்டினி
கிடக்கட்டும்

எல்லோரும்: தாத்தா! கண்ணன் செய்வான்!
கண்ணன் செய்வான்! கல்லைத்
தாருங்கள் கண்ணன் செய்வான்!

மலை: தந்தேன் கற்களை! பேந்தேன் தாமதம்,
எடுத்துப் போங்கள்

ராஜா: கண்ணன் வளருமட்டும் நாங்கள் ஏன்
காத்திருக்க வேணும்

மாலா: ஓம்! நாங்களே மரங்களை
நடத்தொடங்குவதும்!

விமலா: இப்பவே மரங்களை நடத்தொடங்குவதும்

எலி: கண்டபடி மரங்களை வெட்டாமல் விடும்

மாலா: மரமொன்று வெட்டினால் ரெண்டு மரம்
நடுவதும்

மலை: கெட்டிக்காரப் பிள்ளையர்! வாழத் தீந்த
பிள்ளையர்

ராஜா: வாருங்கள் கல்லுக்களைத் தூக்கிக்
கொண்டுபோவதும்

பாடல்: மலையிலே பிறந்த கல்லை
தலையிலே சுமந்து நாங்கள்
தொலைவிலே உள்ள அந்த

தன்னீர்ச்சனைக்குச் செல்வோம்
விலையில்லா நீரைத் தேக்கி
விளைநிலமெங்கும் பாய்ச்சி
நிலையாக நெல்லும் புல்லும்
நிறையவே விளையச் செய்வோம்

மழை நீரும் பொழிய நாங்கள்
மரங்களை நட்டு வளர்ப்போம்
மழை நீரைத் தேக்க நாங்கள்
மாபெரும் குளங்களமைப்போம்
மழை நீரே எங்கள் செல்வம்
மரங்செடிகள் எங்கள் சொத்து
மழையென்றும் பொழியமென்றால்
மகிழ்வுடனே வாழ் வரையும்

கல்லினை அடுக்கி நன்றாய்
கட்டுங்கள் அணையை இன்றே
சொல்லினைப் போலவே செயலும்
சிறந்திட வேண்டும் இங்கு

அணையிலே நீரும் தேங்கும்
இறைக்கலாம் நீரை எங்கும்
மனையிலே வாடும் ஆடு
மேயலாம் புல்லை நாடி

புல்லினை மேய்ந்த ஆட்டில்
பாலினைக் கறக்கலாம் வீட்டில்
பிள்ளையின் பசியினைப் போக்க
பாலினைக் கொடுக்கலாம் பருக
பாலினைப் பருகிய பிள்ளை
பக்குவமாகவே வளரும்
வேலிகள் வெளிகளிலெல்லாம்
வளம் தரும் மரங்களை நாட்டும்
மரங்செடிகளை நாம் நட்டதால
மரங்செடிகள் எமைக் காக்கும்
உரமாய் உணவாய் மனையாய் விறகாய்
உறுதுணையாய் அவை நிற்கும்

பாலையாய்க்கிடக்குமெம் ஊரை
சோலையாய் ஆக்குவோம் வாரும்
வேலைகள் நிறையவே இருக்கு
வாருங்கள் அனைவரும் சுறுக்கு

மரங்களை நடுவோம் - நாங்கள்
மரங்களை நடுவோம்!
நீரை நிறையாக - நாங்கள்
மரங்களை நடுவோம்!

மரங்களில் வீசும் - காற்று
மேகத்தை முட்டும்!
மேகத்தில் இருக்கும் - முகில்கள்
மழையெனக் கொட்டும்!

மழையினில் தோய்ந்த - மன்னும்
மனம் மகிழ்ந்து போகும்!
குளைத்தளைகள் புல் - அனைத்தும்
களிப்புடனே வளரும்!

பாலை நிலம் கூட - இங்கு
பசுந்தரையாய் மாறும்
பாலைப்பொழியும் பசுக்கள் - நன்கு
பசியாற உண்ணும்.

-முற்றும்-

வசதி செய்து பின்னர்
வட்டியை திடுக்குஞ்சள்

அரங்கு கற்கைநெறியாக வளர்ச்சி பெற்றதன் பின் பல்வேறு பரிமாணங்களைத் தொட்டுள்ளது. இதில் பொதுக்கலைப் பட்டத்திற்கான ஒரு பாடமாக அது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும், பின்னர் விசேட கலை மாணிப் பட்டத்திற்குரியதாக வளர்ச்சியடைந்ததும் குறிப்பிடப்படவேண்டிய அடைவுகளாகும்.

பல்கலைக்கழகத்திற்குள் நுழைகின்ற மாணவர்கள் சிலருக்கு மட்டுமே கிடைத்து வந்த இந்த வாய்ப்பு வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பு அறிமுகமானபின், பல கலைக்கழகம் செல்ல முடியாமல்போன பலருக்கும் கிடைக்கப்பெற்றது. இதனைச் சாத்தியமாக்கிய சாதனையாளர் முன்னாள் துணைவேந்தர் பொன். பால சுந்தரம்பிள்ளை. பட்டங்கள் சிலருக்கு மட்டுமே உரி யது என்ற நிலைமையைத் தகர்த்து அது அனைவருக்கும் உரியது என்ற நிலைமையை உருவாக்குவது சாதனைதானே?

இந்த வாய்ப்பை சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதிகமானவர்கள் நாடகத்தை ஒரு பாடமாக கற்க ஆர்வம் காட்டினார்கள். வருடாந்தம் நாடகத்தை பட்டப்படிப்புக்காக எடுக்கின்ற மாணவர் என்னிக்கை அதிகரித்து வந்தது. விளைவு வெளிவாரிப் பட்டம் பெற்ற பலர் நாடக ஆசிரி யர்களாக பாடசாலைகளில் கற்பிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

எனினும், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நாடகத்தை வெளிவாரிப் பட்டத்திற்காக படிக்கின்ற மாணவர் களின் எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதை புள்ளி விவரங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இதற்கான காரணத்தை ஆராய்ந்த போது அதிர்ச்சிகரமான தகவல்கள் கிடைத்தன.

நாடகமும் அரங்கியலும் பாடம் தொடர்பாக யாழ். பல்கலைக்கழகம் கடைப்பிடிக்கும் பரீட்சை அனுங்கு முறையும் இந்த வீழ்ச்சிக்கான பல காரணங்களில் முக்கியமானது. வெளிவாரி நாடகமும் அரங்கியலும் பரீட்சைக் கேள்விகள் கடுமையாகக் கப்பட்டிருப்ப தாகவும் செயல்முறைப் பரீட்சை நடைமுறைகள் மிகக் கடுமையாக் கப்பட்டிருப்பதாகவும் மாணவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதனை பல்வேறு தரப்பினர் மூலமாகவும் உறுதிப்படுத்த முடிந்தது.

நாடகத்தை இலகுவான பாடம் என்று கருதிப் படிக் கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிர்த்து விட்ட தால் அதனைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கமும், அனுபவ அறிவு மற்றும் செயல்முறை அறிவு இன்றியே பலர் பட்டம் பெற்று விடுகிறார்கள் என்பதும், இவ்வாறு பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆசிரியர்களாகி நாடகத்தை சீராகக் கற்பிப்பதில்லை என்பதும் இந்த இறுக்கமான நடைமுறை பின்பற்றப்படக் காரணங்களாகக் கெரிவிக்கப்படுகின்றன.

இதன் வெளிப்பாடு, இப்போது நாடகபாடத்தைப் படிக்

கும் மாணவர்களின் என்னிக்கை குறைவடைந்து விட்டது. இதனை தனியார் கல்வி நிறுவனங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

ஒரு பாடத்திற்கு மாணவர்கள் அதிகளாலில் உள்வருவதற்கான வாய்ப்புக்களையும் வசதிகளையும் அதி கப்படுத்துவதையே கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். முதல் தடவையாக மாணவர்களைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதை கேள்விப்படுகிறோம். இது அதிர்ச்சித்தரும் விடயம்.

மாணவர்களுக்கு செயல்முறை அறிவு இல்லை யெனில் அதனை அவர்கள் பெறுவதற்கு வழி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அனுபவம் தேவையெனில் அதற்கான வழிமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டு அதற்கு அவர்கள் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதைவிடுத்து படிக்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செயற்படுவது என்ன நியாயம்?

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பில் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்தின் மூலம் யாரை உருவாக்கப் போகிறோம். என்பதன் தெளிவின்மையே இந்தக் குழப்பத்துக்கான பிரதான காரணம். பொதுக்கலை மாணிப் பட்டத்தில் நாடகத்தை ஒரு பாடமாக மட்டுமே எடுக்கும் மாண வரை கலைஞராக உருவாக்கிவிடப் போகிறோமா? அல்லது கற்பித்தல் அறிவுடைய நாடக ஆசிரியராகக் போகிறோமா? அல்லது நாடக அறிவுடைய பட்டதாரி ஒருவரை உருவாக்கப் போகிறோமா? நோக்கத்தை கெளிவாக்கிக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

வெளிவாரிப் படிப்பாளது உள்வாரிப் படிப்பின் அதே அளவான அளவுகோல்களுக்கு உட்படாதது என்பது தெரிந்ததே. இந்த நிலையில் படிக்கும் மாணவர்களை மேலும் ஊக்கப்படுத்தி அவர்களுக்கு வசதி களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமே தவிர, ஆட்குறைப்புக்காக இறுக்கமான நடைமுறைகள் கடைப் பிடிக்கப்படக்கூடாது. நாடகத்துறைக்கு மாணவர்களை எதிர்காலத்தில் குறைத்தல் என்பது நீண்ட காலம் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி விடுமென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அவ்வாறான பாதிப்புக்கள் சில வர்ஷை இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது அவசியம்.

- நாடகத்துறையைப் பலரும் கற்பதற்கான வாய்ப்பு கள் அடைக்கப்படுவதால் இத்துறையில் சிலர் மட்டுமே செயற்படும் நிலை அதிகரிக்கும்.

- ஒதுக்கப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்ட நாடகத்துறை, அந்த எல்லைகளைக் கடந்து மத்தியரா வர்க்கத் தீன் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுவரும் வாய்ப்பு நிலை துண்டிக்கப்படும்.

- நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு தனியான கற்கைப் புலமாக வளர்வதற்கான வாய்ப்பு நிலை தடுக்கப் படும். இதனால் நாடகத்துறை சாராதோர் இத் துறைக்குள் முக்கை நுழைத்து தவறாக வழி நடத்தி பயன்னைவதற்கான ஏதுமிலை அதிகரிக்கும்

ஆகவே, வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பின் நோக்கம் வரை யறுக்கப்படுதலும், வழிகாட்டல் குறிப்புகளும் பாடத் திட்டங்களும் அச்சடிக்கப்பட்டு மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதும் நாடக பாடத்தைப் படிக்க அவர்கள் ஊக்கப்படுத்தப்படுதலுமே இப்போது செய்ய வேண்டியவைகள் என்று கூத்தரங்கம் கருதுகின்றது.

- ஆசிரியர்